

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настављено 31.08.2004.године у 9,30 сати.

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу, те да су присутни: заменик ОЈТ Кнежевић, пуномоћници оштећених адвокати Даниловић, Баровић, Томић, Тодоровић и Наташа Кандић, одсутан је адвокат Оливера Фрањићевић, те од бранилаца оптужених адвокати Петрушић, Заклан, Перковић, Јеврић, Вукотић, Перески, колеге Калањ није ту, ту су Станић, Штрбац, Ђорђе Мамула није присутан, Дозет Ђорђе, Станојловић Бојан присутан, Јелушић Рајко, присутан, Ђурђевић Владимир, такође, те Илија Радуловић, Слободан Сташевић није, Вељански Владимир је ту, Бојков Александар је ту, Мунижаба Бранко је ту, Левајац Зоран и Апро Љубомир, Милан Вујин је ту. Питам неког из судске страже да ли су сви оптужени ту? Нека устане неко из судске страже да ми то потврди. Присутни су и сви оптужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево да вас упознам да према извештају лекара др Ђорђевић Драгана, неуропсихијатра из КПЗ болнице на основу прегледа од јуче, дакле 30.08., овај лекар констатује да је оптужени Драговић способан да присуствује данашњем главном претресу и да прати претрес. Господине Драговићу, да ли то можете да потврдите? Хвала. Ја бих молио да приступи оптужени Катић, да неке ствари пробамо расправити. Господине Катићу, ми смо примили у суд 26.08., дакле то је дан након оног претреса који смо држали, примили смо један Ваш поднесак. У том поднеску нас Ви обавештавате о више ствари, дало би се закључити да сте 24.08. отказали пуномоћје свом браниоцу дотадашњем, господину Бојкову, па је ту додато у том ставу првом овог Вашег поднеска, да, прешкрабано је то, отказано је то или тако некако, него продужено пуномоћје, дакле, да ли је Ваш бранилац господин Бојков?

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није спорно, јер он је био 25.08., никаквих проблема у том смислу нисам приметио. Даље кажете да сте за своје браниоце именовали и адвокате Граовца, са њиховим адресама, Боровчанина и Жарка Петровића. Тих бранилаца за сада нема, да ли то значи да желите да убудуће и те Ваше браниоце позивамо да присуствује претресу, пуномоћ Бојкову није отказана, него имате још ову тројицу бранилаца. У реду. Сада је због краткоће времена и с обзиром на то да смо ми то примили тек касније, то није било могуће извести. Надаље сте Ви предложили да се претрес који је заказан за 25.08. и надаље да се одложи да би се браниоци ти припремили, ја претпостављам да то сада није актуелно. Је ли тако? Добро. И оно што је такође значајно, желим то да видим са Вама, Ви сте добили транскрипт записника о саслушању не само Вашем, него и свих осталих оптужених и оних од раније из марта месеца, господина Вујовића, Вујановића итд. Ми јесмо имали отежан, условно речено, отежану комуникацију, али смо се разумели, ја сам Вас разумео. У том транскрипту је констатовано оно што сте Ви изјавили. Није све

пренешено како сте Ви рекли. Е у том смислу ја ћу, наравно, јер Ви овде тражите да се поново обави Ваше саслушање путем логопеда, односно неког лица које Вас разуме. Ја не знам да постоји неко, јер Ви се не споразумевате мимиком, Ви говорите, тј. мало модификован говор, али је разумљив. Ја нисам сигуран да има неко ко је специјалиста, стручњак у том неком смислу, знате, Ви не говорите мимиком.

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Нека остане како Ви мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви, наравно, питаћу ја то и остале оптужене, ако имате неких коментара везано за записничке констатације, ако сматрате да нека Ваша изјава коју сте нам овде дали, није верно пренета у те транскрипте, то слободно реците.

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Па то се види, стално прескакано, није повезано мишљење, како је прескакано, није везано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искрено да Вам кажем, понекад се, помало се и ја изненадим када прочитам оно што сам говорио. Мени се чини да пуно лепше говорим, него што то тамо на оном транскрипту испадне. Но добро, проверићемо. Ви у том смислу сингирајте све примедбе које имате на транскрипту, у том делу сигналирајте нам, дакле, све примедбе и ми ћемо проверити, поново ћемо преслушати, односно људи из технике ће поново преслушати те транскрипте, да видимо да ли те Ваше тврдње стоје или не. Хвала лепо, ако немате Ви још нешто да кажете. Желели сте нешто господине Драговићу?

ОПТ.ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Добар дан. Управо везано за ово сад што сте говорили, у мојој изјави у транскрипту, значи од 30.06.2004., на 64. страни, па доле претпоследњи пасус, ја сам рекао, овде пише: «Желео бих да кажем још нешто. Нисам сад сигуран ко ми је претио, да ли капетан Радић или Камени, ја знам тачно да је било наређење да ниједан заробљеник не сме да се стреља, а то наређење издао је Веселин Шљиванчанин». Ја нисам рекао «претио», него сам рекао нисам сигуран ко ми је «пренео» наређење. Па само то ако може да се исправи. Ништа више. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Питам оптужене, ајде условно речено, из друге групе, господина Ланчужанина и остале који су саслушавани у јуну и јулу месецу у оним терминима ако се сећате, дакле, питам вас, да ли сте добили транскрипте са тих саслушања? Да ли има неко ко није добио те транскрипте? Нема нико. На тај начин, ја сматрам да је свима вама предочена одбрана оних оптужених који су саслушани пре вас. Законска је обавеза мене као председника већа, да вас у том смислу упознам са одбраном претходно саслушаних оптужених, јер они који су саслушавани после вас, то сте слушали, па вас питам, да ли, сматрајући да сте на овај начин упознати са одбраном раније саслушаних оптужених, питам вас да ли има неко нешто у том смислу да примети, коментарише или било шта слично, изузев што су то господин Катић и Драговић. Нема нико. Хвала лепо. Добро, изволите колега, укључите микрофон, молим вас, представите се.

АДВ.СТАНИЋ МИЛАН: Ја имам два процесна предлога, пре него што се пређе на саслушање сведока – сарадника. Први процесни предлог се односи на то, наиме,

предлажем да се поново припоје списима записници сведока – сарадника где су саслушани као сведоци, значи прво њихово саслушање као сведока, обзиром да према чл.504-е само се издвајају записници сведока – сарадника који су дали као осумњичени или окривљени, а не и као сведоци. Знамо да су они били саслушавани као сведоци, па су после добили статус окривљених, па су онда издвојени ти записници и сад нема никаквих сметњи да се ти записници поново припоје списима, с обзиром да су они опет добили сада статус сведока. То је први предлог. Други предлог је, ја бих предложио ако има техничких могућности, да се направи, односно да се омогући да се путем скице лица места Овчаре прате искази будућег сведока, не мора за данашњи претрес, није толико хитно, али за убудуће, да би се, евентуално, лакше разјаснили одређени положаји према објектима на тој Овчари, окривљених и сведока, нормално. Ето, то су та два предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да на овај други могу одмах одговорити, скицу немамо. Ви сте извршили увид у комплетне списе које и ми имамо, ви сви знате шта имамо у спису, ми те скице немамо, евентуално нека ово схватимо као неки предлог у том смислу, да се потрудимо да некако те скице путем међународно-правне помоћи, рецимо са Републиком Хрватском, прибавимо, претпостављам да мислите на скицу самог пољопривредног добра са хангаром ?

АДВ.СТАНИЋ МИЛАН: Да, да, да, са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И евентуално местом где су вршена стрељања?

АДВ.СТАНИЋ МИЛАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако даље.

АДВ.СТАНИЋ МИЛАН: Уколико, кажем, постоје техничке могућности, ако не постоје, не постоје, шта да радимо, али било би пожељно да уколико постоје .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О овом другом Вашем предлогу, ситуација је нешто компликованија. Оптужени су, тачно је, саслушани, најпре, као сведоци, потом су постали оптужени и том чињеницом су ти записници из списка издвојени и сада су они у једном специфичном статусу, једном специфичном посебном статусу сведока – сарадника, њима и даље прети и по закону, прети тај мач да евентуално могу понови бити враћени у оптужене, односно да се може наставити њихов кривични прогон. Према томе, за сада о томе не можемо и нећемо одлучивати. Да, нисам приметио колега. Колега Петрушићу само дајте микрофон, молим Вас.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Ако већ говоримо о сведоцима – сарадницима који ће по одлуци КВ већа један од њих по већ донетој одлуци КВ већа бити саслушан, претпостављам први, дозволите ми само да укажем на неколико пропуста који су учињени, мада је мени потпуно јасно да је таква одлука донета, али због евентуално даљих приговора у даљем току поступка, евентуално по жалби које ће одбрана износити, кажем дозволите ми само да кажем неколико реченица. Одбрана Вујовића сматра да нису били испуњени услови за одређивање оваквог статуса ни једном ни другом сведоку. Наиме, да би постојао сведок – сарадник, онако како га предвиђа Закон о организацији надлежних и државних органа у борби против организованог криминала, неопходно је да у оптужници постоји установљен и утврђен термин криминалне групе и да та криминална група мора бити поименично

набројана, које све садржи, као и још неки други услови из чл. 504., чини ми се да је то став 3 и 4, 504. који беше, а у оптужници против оптуженог Вујовића и осталих, у све три спојене оптужнице, дакле, ни једном једином речју није наведено да постоји криминална група као таква установљена на одређеном простору за вршење кривичних дела, те стога сматрам, да дакле, нису били испуњени услови за давање статуса сведока – сарадника. С друге стране, и чл.504-д каже да државни тужилац може суду предложити да се као сведок саслуша припадник криминалне организације против кога је поднета кривична пријава или се води кривични поступак за дело организованог криминала, под условом да постоје олакшавајуће околности на основу којих се према Кривичном закону, може ослободити од казне, и тако даље. Одбрана Вујовића сматра да у овом тренутку смо ми толико далеко од утврђивања олакшавајућих околности које се по правилу Законика о кривичном поступку установљају тек у некој потоњој, рекао бих последњој фази претреса, а да не говором о ослобађању од кривичне одговорности где су повређени основни институти, институти нужне одбране, крајње нужде, прекорачења, неурачунљивости и остало. Све је то пренебрегнуто и дат је статус сведока сарадника онако како је то учињено. Дакле, мени је потпуно јасно да одлука КВ већа постоји таква каква јесте о њиховом саслушању, али како сте ви у заседању претресно веће, сматрам да имате овлашћења да такву одлуку ставите ван снаге, односно да ови сведоци не могу имати статус сведока – сарадника, обзиром да нису узети у складу са одредбама Закона ни о организованом криминалу, односно организацији надлежних државних органа, као ни Законика о кривичном поступку, односно главе 29. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, колега Петрушићу, у том смислу, мислим управо са истим аргументима, наравно правне природе, поднесак нам је упутио и колега бранилац адвокат Јелушић, мислим да је тај поднесак примљен јуче, дакле, управо са истим овим аргументима које сте и Ви данас изнели и истим предлозима. Да ли још неко жели нешто, господин бранилац Вукотић?

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: У вези предлога колеге Петрушића, ја такође као бранилац Атанасијевић Ивана сматрам да апсолутно нису испуњени законски услови из чл. 504-д ЗКП-а и чл.2. Закона о организованом криминалу да би предложени сведоци у овом поступку били у том статусу саслушани. При разрешењу овог питања, ја вас молим да имате у виду да кривично дело ратног злочина из чл. 144., које је предмет ових оптужница, се исцрпљује у свим законским облицима у кршењу правила међународног ратног права које се састоји у наређивању или непосредном извршењу таквих забрањених радњи. Ове оптужнице које су предмет овог суђења се управо заснивају на тим елементима. Ако се заснивају на тим елементима, значи кршења међународног ратног права, онда се не може сматрати да су оптужени припадници криминалне или злочиначке организације, јер ни сам тужилац у оптужницама то питање не поставља и не може бити да се територијална одбрана која је била у саставу тадашње ЈНА сматра припадником криминалне, односно ти чланови криминалне организације. Ја, из тих разлога сам уверен да заиста овде нема апсолутно никаквог законског основа да би

они били саслушани као сведоци. Ово су примедбе које су начелно постављене у складу са законима ове земље. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала колега Вукотићу.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па можда ако ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам у истом смислу ?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нити су идентични ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да се не понављамо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нити су идентични захтеви, јесу можда у начелу, међутим, никако не би сматрали понављањем, на крају ја се не бих понављао, а у целости се придружујем колегама који су ставили овакве предлоге, са тим што бих навео, пар других предлога, али бих се посебно осврнуо на добијање статуса. Наиме, једино расправно веће одлучује да ли су докази који су изведени у истрази или искази који су добијени на основу решења ванрасправног већа, подобни и у складу са законом. Значи једино расправно веће је надлежно да о томе одлучује, наравно и ванрасправно, односно и Врховни суд када се захтева и напишу жалбе на одбијање таквих захтева. Дакле, ми имамо добијени статус по ванрасправном већу. Међутим, ми не знамо какав је уопште статус сада тих сведока. Наиме, малопре сте и Ви употребили једну реч, једну реченицу, која је одредила и оцртала у суштини судбину тих сведока. Рекли сте да и даље мач стоји изнад њихових глава, колико сам ја схватио и да та њихова улога процесна је да ли ће бити и даље сведоци, да ли ће бити оптужени, шта ће бити је недефинисано. Наиме, и Устав и основно начело Законика о кривичном поступку у чл. 18., мислим, каже да се, ја ћу дословно цитирати: «судске одлуке не могу заснивати на доказима који су сами по себи или према начину прибављања у супротности са одредбама овог Законика, другог закона, Устава или међународног права». Дакле, одбрана сматра да су у оквиру статуса који су добили заштићени, односно сведоци сарадници, повређена прво Уставна овлашћења, повређене основне законске одредбе које се нису могле са некаквим *lex specialis* да измене, барем не могу да буду супротне основном начелу Законика о кривичном поступку. Ја верујем да је већу познато, да су многе уважене колеге већ поднеле захтев за оцену уставности донетог Закона, да се припремају измене тог Законика итд. Наиме, мој се предлог састоји у следећем: као прво, да при непосредном саслушању сведока посебно обратимо пажњу, а мислим да је и дужност већа да ако се појави сумња уопште у тај њихов статус, начин на који су добили тај статус, ко је обављао разговоре са њима итд., да прво утврдимо да ли је сам тај поступак био у складу са законом. Наиме, ја пред собом имам записник, председниче већа, од 18.12.2003. године, који је дао први заштићени сведок, мислим да још није искључена јавност, па претпостављам нећу их именовати, где уопште не стоји, то је записник у просторијама Окружног затвора у Новом Саду дана 18.12.2003. године, где су присутна следећа лица: сведок, односно тада притвореник, његов бранилац, троје овлашћених службених лица, истражни судија, као и записничар, не од стране суда, него записничар од стране овлашћеног службеног лица Министарства унутрашњих послова. Дакле, већ самом чињеницом да том саслушању, том испитивању није присутан заменик Окружног тужиоца или

поступајући надлежни заменик, а ја не видим овде трага о томе, говори у прилог чињеници да нису постојали формално-правни разлози, јер је Тужилаштво то које мора да буде присутно таквом састављању записника, да нису били формално-правни разлози уопште за постојање и иницирање самог таквог једног предлога. Дакле, већ самом том чињеницом, с друге стране, ванрасправно веће овог одељења је донело одлуку и у образложењу, а ви знате да смо ми, нажалост, једним да кажем мањкавости у законнику, незаконитог, неуставног поступка, да ванрасправно веће одређује о томе ко ће бити сведок и ко неће, ми имамо следећу чињеницу: да нису наведене које су то особито олакшавајуће и посебне околности које би требало бити посебно образложене. Ја мислим да их морамо овде утврдити, али ми морамо испитати, и све је то рађено у истрази, дакле, морамо испитати све те околности које су, да ли су присутне код сведока, ко је био на саслушању итд. Према томе, ако буде питања на ове околности, веће је увек дужно да испита законитост таквих поступања и сигурно да ћемо у том правцу постављати питања. Дакле предлажемо, пошто сматрамо да је Законик о кривичном поступку, да су његова начела много значајнија, имају много јачу правну снагу, она не могу да буду доведена у питање никаквим *lex specialis*, који су *ad hoc* донета по потребама, такве одредбе сигурно немају исту тежину као Законик о кривичном поступку. Законик о кривичном поступку је увек био јасан и оставља истражном судији, а посебно поступајућем већу, да одлучује о законитости и дозвољености о издвајању, евентуално, доказа прибављених на незаконит начин. Овде имамо исти такав случај, па ја ћу предложити да се записници о сведоцима – сарадницима издвоје, да их издвоји веће, а посебно да утврђује њихову незаконитост непосредним испитивањем, надаље, предлажем следеће: предлажем, ми смо имали ту техничких некаквих проблема кад су је био саслушаван први сведок, а видимо да овде постоји техника, постоји акустично видео снимање итд., ја бих молио да се прибаве аудио записи прво, да прочитамо те аудио записе, односно чујемо овде пре саслушања сведока, затим молио бих посебно, председнице већа, ако већ овде постоји техника, а ја претпостављам да постоји видео снимање овог целог поступка, да се посебно, ако веће не издвоји записнике и прихвати да кажем саслушање ових сведока, да се посебно њихови искази видео забележе, да се означе предметне касете, јер данас-сутра сигурно њихово непосредно изјашњавање и прегледање од стране некакве друге инстанце, евентуално итд. Сигурно да би створило један животињи, једну животињу оцену њихових исказа, а тим више, што је овим сведоцима признат значај некаквих крунских сведока. Толико бих о томе, дакле и да се видео записима снимим посебно, јер ја мислим да има техничка опрема за то, али да се то изначи и назначи. Такође бих молио да се прибаве, ја претпостављам да постоје, ако постоје за друге сведока, искази који су аудио записани, молио бих да чујемо те исказе овде, прво ви непосредно из истраге, да стекнемо утисак, а затим да, како Ви будете одлучили, да тече овај доказни поступак, али бих молио пре тога, дакле, да не само прочитамо њихов исказ, него да чујемо како су они то говорили. Толико. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ја се наравно придружујем овим предлозима и примедбама које су ставили колеге које су пре мене дискутовале из једног простог разлога што сведок – сарадник мора бити припадник криминалне организације, да према поднесеној оптужници заменика тужиоца ми овде немамо криминалну организацију. Пошто суд мора да поступа само према поднесеној оптужници, у смислу чл. 351. ЗКП-а, онда не може овај суд саслушавати било кога од ових сведока као сведока – сарадника, јер би тиме, аутоматски учинио повреду из чл. 368. став 1 тачка 8., значи, прекорачио би оптужбу. Према томе, молим да суд посебно обрати пажњу на ово што ми данас говоримо, јер то може бити битна повреда овог поступка и цео поступак може отићи у неком другом правцу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Нема нико ништа више у том смислу? Суштински, значи, сви ови предлози могу се сажети у онај један суштински, да се не саслушавају као сведоци – сарадници ова двојица ранијих окривљених. Ја мислим да о томе ово веће, односно ово већа сматра да о томе не може на тај начин одлучивати. Овом већу су руке везане правноснажним решењем суда о томе да се они имају саслушати као сведоци-сарадници. Диспозитив тих решења гласи: Пера Перих ће се саслушати као сведок – сарадник. Нов став. Из списка предмета издвајају се записници о његовом ранијем саслушању. Дакле, то решење је правноснажно, на тај начин су овом већу руке везане. Како ће ово веће ценити казивање сведока сарадника? И у склопу тога, како се дошло до тог статуса, то је нешто друго и наравно да о томе нећемо да причамо овако. Према томе, овај сагласни предлог бранилаца ми одбијамо и ћемо поступити по правноснажним решењима овог суда и те људе саслушати у својству сведока – сарадника, како то закон налаже, а кажем, како ћемо то ценити, то је сад нешто друго. Даље, колега Перковић је предложио, или ја нисам добро схватио или је реч о контрадикцији? Прихватам, можда ја нисам добро разумео. Не само за сведоке – сараднике, већ за све сведоке који су у поступку истраге саслушани у овим техничким условима, дакле, за које постоји аудио или видео запис о том њиховом саслушању, ви предлагете да се пре њиховог саслушања у самој судници, да ми сви погледамо и чујемо и видимо те аудио, односно видео записе, ако сам вас добро схватио?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ.: Председниче већа, ја то нисам предложио ан генерал за све, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него само за ове?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ.: А се укаже потреба таква, сагласан сам. Међутим, ја бих овде управо за ове сведоке, с обзиром на озбиљност, значај, и сами кажете да је решењем малтене, ванрасправним решењем одлучено да се ови сведоци – сарадници, да се цела оптужница некако базира на њиховим исказима, молим да саслушамо, да чујемо прво те исказе, а онда посебно молимо да се њихови искази директно видео запишу и да такви остану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ.: Значи нисам генерално рекао, него за њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватио сам и за остале које ...?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ.: Јесте, јесте, да се само те траке ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То бележење можемо. Први сведок сарадник је саслушан и у присуству бранилаца, а саслушан је и по наређењу председника овог већа. Први сведок сарадник је добио тај статус, односно да се саслуша као сведок – сарадник у два тада актуелна предмета, у предмету овог већа, овај о коме данас расправљамо и у предмету тадашње истраге, па ради економије, ја сам наредио истражном судији да када буде саслушавао и када он буде поступао по решењу које је добио од ванрасправног већа, да тог сведока – сарадника, дакле по наређењу овог председника већа, саслуша и на околности из оптужнице и оптужених који су тада били у оној првој оптужници. О том његовом саслушању сачињен је записник, том саслушању су присуствовали браниоци и ранијих окривљених и оних из истраге који су били присутни већ, сачињен је записник о томе, тај записник ви сви имате. Да ли је том приликом вршено и какво аудио или видео снимање тог саслушања, ја то не знам, али све и да јесте, сигурно је да ми нећемо овде пре саслушања сведока, прегледати аудио запис о његовом ранијем саслушању. Ми имамо записник о његовом саслушању, чућемо њега данас, ако има неких проблема, ако има неких разлика у казивањима, ако има каквих недоумица те врсте, онда можемо затражити од технике и режије да видимо шта је то сведок тада и заиста рекао, да ли је записнички том приликом његово казивање верно пренето. То ми личи на оно да прво прочитамо записник о ранијем саслушању, па онда да сведока саслушамо. Не, саслушаћемо сведока, упоредићемо то са оним што је раније казивао, предочаваћемо му разлике у казивањима и тражити одговарајућа објашњења у том смислу. Ако има некаквих проблема, значајних одступања, било каквих недоумица, онда ћемо покушати то и са овим другим средствима технике да разјаснимо. Није спорно да се цео ток овог претреса, па и саслушање сведока – сарадника аудио и видео бележи. Те касете се чувају посебно и не само касета о саслушању сведока – сарадника, него кажем, ти записи видео и аудио записи се чувају о целом претресу, управо зато да би се сутра могло проверити шта је неко и заиста рекао, било у току нашег поступка, било у неком другостепеном поступку, тако да у том смислу нема неких проблема да се овај предлог и прихвати.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа ако дозволите? Ја мислим да нисте схватили у целости моју маленкост. Ја сам наине ставио у смислу чл. 37. предлог за издвајање тих записника, без обзира шта је веће ванрасправно донело, знате, суд је тај који пази да ли је приликом узимања исказа окривљеног, сведока итд., примењена некаква претња, обећање итд. Значи ако имамо у смислу чл. 178., дакле, ако имамо ту околност, па без обзира да ли је вансправно веће рекло јесте, прихватите их, ајде то су сведоци – сарадници, ми смо им дали статус, ако су у поступку узимања исказа сведока или окривљеног, у смислу чл. 178. примењено неко обећање, а обећање се може огледати у томе, стављању у изглед велике казне, претње том великом казном, извесности наступања такве казне, тада то претпоставља сигурно једну озбиљну претњу, представља једно обећање, са друге стране добићеш тај статус, или нећеш ићи итд.. Дакле, то су све они поступци о којима сам рекао, који су супротни начелу садржаном у чл. 18. и супротни законским одредбама чл. 178. која каже: ако је записник тако и тако, не позна он

сведоке сараднике, не позна он осумњичене за ратне злочине, не позна наш Законик, сад некакав *lex specialis*, не позна поступања и дозволе ванрасправног већа, него каже стриктно, ако је при томе то, то и то, ја се слажем да ви то можете током поступка да издвојите, не само да цените његов исказ, па кажете, нећемо то прихватити, него да га издвојите, и кажете овај суд не може да прихвати исказ сведока који су били, којима је било то и то обећано, или је то и то утврђено, итд., значи о томе се ради, председниче већа, ми стављамо тај предлог у смислу чл. 337. о којем би требало, ја се надам да овде...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда колега да прецизирамо. Мислите на два записника о саслушању првог сведока – сарадника, то је записник од 18.12, то је тај записник који имате ту пред собом и овај записник од 02.02.2004.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, мислим на све записнике. Прво мислим на први записник где није био уопште присутан заступник Јавног тужилаштва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај 18.12.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Али мислим да је генерално вршен, јер имамо сведоке сараднике, који су били у овом поступку, где им је претила и упозорени су били на то, да им је претила казна када дају лажан исказ као сведоци, па су они сведочили у овом поступку и један и други, па су добили процесну улогу осумњичених, па су притворени, па су добили статус сведока сарадника. Значи ако неко пред судом није износио истину, а њихови се искази апсолутно разликују као сведока и као окривљеног, када они говоре истину, када не говоре истину? Зашто сада када су окривљени, или када се неко већ налази у притвору толико дуго, одједном сад каже: ја хоћу да кажем истину. Та истина, тај статус мора бити процењен, значи, слободном вољом, слободном његовом иницијативом да каже: ја желим да скинем то са себе, не због претње некаквом казном, него желим то да скинем, желим да се сазна истина. То, таква реченица ни у једном од тих записника није ушла где сведок каже: ја желим да скинем то са себе, желим да кажем истину, наравно, нека држава то цени, али таквих исказа ми немамо. Дакле за претпоставити је да се ради не, та нагодба не може бити произвољна, ја теби ово, ти мени то, та нагодба мора бити у складу са основним начелима Закона о кривичном поступку, значи она не сме бити упућена с некаквом претњом дугогодишњом казном итд., прејудицирана у том смислу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли има још неких предлога у овом смислу, у овом правцу, јер колега Перковић употребљава термин «ми предлажемо», па претпостављам да је то на неки начин и сагласан предлог и осталих бранилаца? Да да, добро, добро.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Мени све изгледа, председниче већа, да је овде ванрасправно веће изнад расправног већа, што наравно из Закона о кривичном поступку не може да произлази. Против Ваше одлуке, значи Вашу одлуку може да цени само Врховни суд. Ви сте сада у заседању и Ви одлучујете о току овог поступка, ја управо на то упозоравам. Значи не може ванрасправно веће да Вама веже руке како ћете Ви да поступате у току расправе. Чини ми се да правите једну

катастрофалну грешку, то је прво. Друго, у погледу предлога колеге Станића, поново правите грешку. Ако је сведок – сарадник, значи, ако је признат му статус сведока – сарадника, ово што говоримо сада о првом, онда не можемо издвојити записнике о саслушању његовом као сведоку. То јасно произилази, то је абецеда онога што пише у Законику о кривичном поступку. Морате вратити тај записник, јер ако хоћете да предочавамо, морамо предочавати и тај записник, јер тај записник од 01.08.2003. године је записник о његовом саслушању као сведока. Ако би он изгубио статус, онда ћемо поново да издвојимо тај записник, то није спорно, а ако би он изгубио на неки начин свој статус, односно не би то било тако, али га ми морамо сада вратити, јер он је сада сведок, а Законик каже тачно, да се само може издајати записници као осумњиченог, односно окривљеног, као сведока мора да буде ту. Према томе, морате и о томе одлучити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Поштовани председниче већа, ја сам управо то хтео да кажем што је колега сада изнео. Ви морате да одлучите о предлогу колеге Станића, односно и сами да донесете одлуку да се уврсте у списе искази сведока, дати као сведока, јер су ти сведоци упозорени на давање истине и ми имамо право да знамо шта су и тада рекли и да их на те околности испитујемо, да ли постоје разлике, не постоје разлике итд. Према томе, када они буду изгубили, што је колега рекао, онда ћете Ви поново донети решење, а ако је Законик дозволио могућност да се играмо права, онда ћемо се играти права. Али ово је обавеза која мора постојати, они су у овом тренутку сведоци, искази свих сведока поготову када су саслушавани упозорени од стране истражног судије на давање и на последице лажног исказа, молим лепо, морате их вратити у списе да ми видимо шта су рекли, да би могли да их испитујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако нема још неких предлога у том смислу, шта каже заменик ОЈТ? Предлог је практично да се издвоје записници и то само два записника, само два за првог сведока, јер за другог сведока – сарадника нема записника те врсте.

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Било је ту сијасет предлога, не знам на који би се осврнуо пре, не знам нисам их ни пописивао редом, али у сваком случају, ради се о стварима које су сасвим јасне. Што се тиче давања исказа притвореника 18.12.2003. у присуству лица која су наведена, све је то учињено у смислу чл. 226. став 10., свакоме је јасно шта садржи тај члан, као што је јасно да су исказу тог лица присуствовала лица која су требала да присуствују, а нису присуствовала лица која нису требала да присуствују, према томе, између осталог је и то разлог што Тужилац није присуствовао том испиту. Што се тиче ових осталих предлога, мислим да је потпуно јасно да се ради о нечему што неке не иде у прилог, па само на тај начин могу објаснити противљење да се нешто уради или тражење да се нешто издвоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, молим вас, колега.

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Што се тиче овог предлога везаног за издавање записника па поново враћање, ја мислим да је и ту Закон потпуно јасан,

говори управо о томе, знамо сви шта је то када неко даје исказ као сведок, па затим постане окривљени, знамо да се то издваја, што се тиче овога свега, даље шта се дешава, није то завршена прича, није ту још крај краја, да кажем, да ли ће неко имати и какав статус до краја, видећемо после његовог исказа, према томе, да ли ће он после бити поново оптужени, или неће, видећемо, значи прејудуцирати те ствари је непотребно. Зато се ја противим том предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Направићемо паузу од десет минута, удаљићемо се да бисмо овоме одлучимо.

Настављено у 10,45 часова.

Веће је у међувремену донело, па потом председник јавно објављује следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог бранилаца да се не саслушавају сведоци сарадници.

О предлогу бранилаца да се издвојени записници о саслушању сведока – сарадника у ранијем својству сведока, врате у спис, као и да се из списка предмета издвоје записници о саслушању сведока – сарадника од 18.12.2003. године и 02.02.2004. године, одлучиће се накнадно до краја доказног поступка.

Ја ћу укратко само образложити ове наше одлуке. Већ сам став први образложио, сведоци – сарадници су правноснажним решењима суда, и овај суд поштује одлуке сопствене, добили, ајде условно речено, статус сведока – сарадника, мада је, уствари, одређено да се они имају саслушати у том својству. Ова друга два предлога, први је да се у спис врате записници о њиховом саслушању као сведока раније током лета прошле године у оној првој истрази, те да се издвојени записници, односно да се записници који чине овај судски спис, да се практично издвоје она два записника о саслушању сведока, првог сведока – сарадника, о томе ћемо да одлучимо накнадно. У односу на оне раније записнике, рекао сам, ситуација је са њима потпуно посебна и законом недовољно јасно дефинисана и одређена. Саслушани су као сведоци, потом су због тога што су

осумњичени у истрази, ти записници по закону издвојени, да би они, потом добили сад неки други статус сведока – сарадника, дакле, нису ни сведоци, нису ни оптужени, могу бити оптужени, дакле, оно да им и даље виси мач кривичног прогона од стране тужиоца, то још увек стоји. Да се из списка предмета издвоје она два записника о саслушању првог сведока – сарадника, кажем, одлучићемо накнадно, за почетак морамо чути њега. Бранилац износи аргументе типа да је он био под притиском том приликом, када је саслушаван био је под одређеним притиском, претњама вишегодиње казне итд. Па би то био неки основ, неки разлог да се, иако су сви браниоци, односно бар јако пуно бранилаца, присуствовало том саслушању, судском саслушању пред истражним судијом, и чак није имало примедби на његово казивање, изузев у једном делу који се односи на, добро. Дакле, у записнику је констатовано да браниоци немају примедби, изузев у том неком делу. Знате, морамо прво чути сведока за кога тврдите да је био у посебном неком стању, под претњама, присилом, принудом или не знам ни ја под каквом већ пресијом, да прво њега чујемо, не само шта нам има казати данас овде, када тога нема, него да га чујемо под каквим околностима је дошло до тога да је саслушаван на начин како је саслушаван, како ви то тврдите. Дакле, ево то би било неко кратко образложење ових наших одлука, могу само да констатујем да ли је у међувремену дошао неко од бранилаца у том смислу. Колега Мамула, у међувремену је приступио и бранилац, адв. Мамула. Добро, ако нема неких других питања, предлога, господин Вујовић је желео да се обрати суду.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добар дан, ја се извињавам што касним, уствари нисам понео транскрипт са собом, па само једну исправку малу да направимо, транскрипт од 05.07., значи стр. 51., дванаести пасус, само мала исправка, небитна, али није на одмет. Ту се говори као да сам ја рекао да нисам био на Овчари, значи зна се да сам ја био на Овчари, то сам потврдио. Значи овако гласи: не могу, то је код изјаве Булић Милана, овако стоји: «не могу кад се ја не сећам, нисам био на Овчари», а треба да гласи: «не могу кад се ја не сећам, нисам га видео на Овчари». Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Транскрипт 05.07.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 05.07. Рекли сте, која страна?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: 51.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су речи, то је чије казивање, само реците?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је моје казивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше, приликом саслушања оптуженог Булић Милана. Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. хвала. Добро, ако нема неких других питања, предлога, да наставимо са ранијем започетим доказним поступком.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према плану, а ево и цело јутро причам управо о томе, дакле треба да саслушамо сведоке – сараднике, прво првог сведока – сарадника. Ви знате да је у смислу одредбе чл. 504-ж јавног искључена, изузев ако нема неких других предлога.

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Немате предлога у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих предлога. Ја молим пре саслушања сведока – сарадника да сви из суднице, дакле из публике, напусте своје место.

Након што су из суднице удаљена сва лица, председник већа све присутне упозорава да је тајна све оно што ће се у даљем току поступка у судници рећи и чути, да је одавање ове тајне кривично дело и у том смислу упозорава на дужност чувања тајне и присутне судијске помоћнике Снежану Трифуновић и Катарину Сарић, као и припаднике судске страже. Дакле, сви остали присутни наравно то знају, искључена је јавност, других предлога у том смислу није било, према томе, претрес је од овог момента тајна. Све оно што се чује у овом предмету не сме изаћи из ове суднице, под претњом законских последица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, режија то зна, уобичајено је, тако сам добио уверавања, ево ја ћу то сад и гласно поновити ово ваше залагање колега, режија, колико ја знам, овог тренутка, односно не овог тренутка, него нешто мало раније искључила све комуникације са медиа центром итд. Остаје само снимак у режији и ово се и даље аудио и видео снима. Молим судску стражу да доведе сведока – сарадника број 1. Ви сте?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Сведок сарадник број 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало се примакните микрофону, господине, да Вас чујем. Мало гласније говорите. Не, не, у реду је, укључите микрофон, укључите на то велико црвено дугме.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Сведок сарадник број 1, господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове Ваш отац?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Драгољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајка?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ружица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ружица. Шта сте по занимању?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У Вогњу, Румска 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Румска бр.5?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: 21.06.1972.године сам рођен у Шапцу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Приступи сведок – сарадник број 1, о себи даје личне податке, сагласно судском спису, па потом, упозорен и опоменут од стране председника већа, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходно бранилац адв. Ђорђе Мамула.

АДВ.ЂОРЂЕ МАМУЛА: Замолио бих да констатујете да је још једна особа ушла у судницу, господин који седи тамо, а ми не знамо ко је, па бих желео да знам о којој је особи реч и који јој је статус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, молим вас, напустите судницу, нема потребе да присуствујете овоме, господин је из управе за обезбеђење лица и објеката МУП-а Републике Србије који је довео сведока – сарадника.

АДВ.ЂОРЂЕ МАМУЛА: Можемо да знамо само име особе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вешковац. Хвала господине нема потребе да обезбеђујемо, имамо судску стражу у судници. Колега захваљујем на овој интервенцији, искрено Вам кажем нисам приметио.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Мада сведок још није почео давати свој исказ, приметно је да испред себе држи фасциклу са, ја не могу проценити, али чини ми се раније датим исказима, па ја не знам да се сведок може користити белешкама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок неће читати, нећемо му дозволити да чита било шта. Може се користити и белешкама, али да чита било шта, неће, шта он има пред собом, претпостављам да има неке белешке.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Господине председавајући, ово је само подсетник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дакле, господине, решењем овог суда из фебруара месеца ове године, одређено је да се ви као тадашњи оптужени у овом поступку саслушате у својству сведока сарадника. То значи да сте Ви у обавези да говорите о свему што Вам је познато за догађаје, знате на које догађаје мислимо, Вуковар, новембар 91., Овчара итд. Ништа не смете да прећутите. Морате говорити само искључиво истину. За давање лажног исказа се кривично одговара, с тим што се на Вас не односе погодности које имају други, да тако кажем, обични сведоци. У ком смислу? У смислу да Ви морате да одговорите на свако питање које Вам ми поставимо, без обзира да ли бисте тим питањем себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Дакле, у том смислу, Ви сте у једном посебном положају као сведок. Ништа не смете да прећутите, морате да говорите истину и не можете се позивати на то, е ја не желим да одговорим на ово питање, јер бих тиме себе изложио каквом кривичном прогону или свог блиског члана породице. Јесмо се разумели?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Пре него што почнем, господине председавајући, могу да се извинем родбини и пријатељима настрадалим и жртвама овога што се десило на Овчари и да и даље је заштита моје породице и мене. Да уђе у записник да се извињавам жртвама, настрадалим ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што говорите, све што казујете, улази у записник. Можда мало само гласније да говорите.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Може, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат колега. У овом правцу, дакле, у овом смислу Ви сте својевремено положили заклетву за сведока, то је било у поступку истраге која је вођена, када сте саслушавани и у том смислу, ја Вас само опомињем да сте, дакле, положили заклетву .

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да ћу говорити истину. Али желим...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Пре тога господин бранилац адв. Дозет.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Једна техничка ствар. Да ли је могуће, а претпостављам да је могуће, да нам омогућите да на монитору пратимо саслушање? Дакле пошто се на великом види, на малим мониторима да видимо како човек изгледа док прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, сад ме, претпостављам, слушају људи из режије, уколико је могуће, и остали су људи заинтересовани, колеге присутни, да на својим мониторима, дакле, да евентуално на својим мониторима виде овај запис који је, иначе, и у режији. Ево појављује се. Је ли у реду? Наравно ово се не односи на медиа-центар и друге просторије. Господине, разумели сте ова упозорења?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Где се пали? Крајње десно, не ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте, је ли имате и Ви ту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не треба, Вама не треба да Вас не деконцентрише, Вама не треба никакав снимак, него, господине, изволите, реците све што Вам је познато везано за те догађаје. Ако сам добро схватио, Ви сте у то време били на редовном одслужењу војног рока у тадашњој ЈНА?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам господине председавајући, ступио на редовно одслужење војног рока 25.12.1990.године када сам имао 18 и по година. Био сам распоређен у Војну пошту 4795, уствари у гардијску бригаду 3, батаљон под командом капетана Радића. Командант је био мајор Боривоје Тешић, командант батаљона, командир Радић је био командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Моје чете, треће чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Треће чете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да. Ми смо добили 29. на 30. смо добили узбуну 91. године за покрет на ратно подручје, тј. подручје Вуковара.

НН. Председниче већа, он чита.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам се, ово је мој подсетник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, молим вас, колега.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам се, ово је мој, ако могу ја да имам свој подсетник код себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, може подсетник у виду notiца, белешки.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па белешке, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете користити, али ја стичем утисак да Ви читате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па могу, па ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам ово се припремио да могу да, ако треба да прочитам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте да читате, немојте уопште да читате то. То можете користити да се подсетите и погледате, па се подсетите.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам се, ово није записник, могу Вам дати на увид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ово није записник, господине председавајући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је у реду, Ви не можете да припремите, да напишете оно што желите да нам кажете, па да то читате, то не може тако, не може тако, него морате у једном слободном казивању, излагању да нам причате. То можете да користите да се подсетите, да погледате, шта је следеће да кажете.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не да читате.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Добро. Значи 29. на 30. смо добили, септембар добили смо покрет јединице и стигли смо, значи следећи дан, смо стигли на фарму «Дубрава» која се налази из Негославаца лево, где смо се задржали пар дана. После тога дошао је по нас територијалац, не могу да се сетим имена, који је дошао и кренули смо тим путем за Петровце, кренули тако заобилаз, кренули смо у Вуковар. Ушли смо у правцу улице Светозара Милетића, где смо после скренули лево на Петрову гору. Одатле смо кренули, значи моја чета, је кренула у працу Нове улице, где је био како се зове командир капетан Радић. Нама су били прикључени територијалци Вуковара Мирољуб, Вујановић, који је био ту, Ђанковић, Вуја Златар и ти, и онда смо кренули и водила се, како су кренуле правац наше улице Нове, ту се водиле борбе. Први дан смо имали подршку тенкова, где је дошло до оштећења два тенка, потпоручник, колико се ја сећам, Ристић и кренули смо ту и после нам је штаб био у кући Станка Вујановића у Новој улици, а штаб команданта батаљона мајора Тешића је био у улици Светозара Милетића, колико се могу сетити у кући господина ја мислим Јагетића. И сада ту су кренуле, кренуле су акције, ишло се полако, ишло се, значи, правцем Нове улице, па ту, колико се сећам ул.Саве Ковачевића, даље, где је погинуо, како се зове, тад је погинуо потпоручник Воштић Ђорђе који је био, иначе, из Пећи који је дошао раније у моју јединицу, пре нашег одласка. Идемо сад, ишли смо значи, ослобађали смо насеље по насеље и Вуковар је званично ослобођен 18., колико се сећам, 18.новембра 1991. године. Јел треба да спомињем још командире чета које знам и то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, рекосте ово је била?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Радићева је била трећа чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радићева је била трећа чета, значи прве и друге, који су били командири?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Прве чете био је командир Бојковски Саша, друге чете био капетан Зиројевић. Бојковски је после променио презиме у Бојковић. Значи можда неке 10,15 или 20 дана лоше наше напредује, пошто смо имали сталне губитке, за команданта ТО постављен је Мирољуб, а пре Мирољуба када смо ми стигли, командант је био црни брка по презимену Јакшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је постављен Мирољуб?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Значи, постављен је на пример, значи ми смо стигли тамо око 02.-03. октобра, значи негде око 15., 20., 24. не могу сада са сигурношћу да тврдим, прошло је времена, али је постављен ради лошег напредовања јединице на том правцу, а онда нам се прикључила и чета Ланчужанина, званог «Каменог», где су, уствари, били добровољци. Они су дошли после пар дана када смо ми стигли у Вуковар и они су били на нашем правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под чијом командом су они били? ТО или добровољци?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па, како се зове, територијалци су били под командом ЈНА тада. Имали су ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Ви кажете, нама су се прикључили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Прикључили су се активној војсци, активној војсци тадашње ЈНА су се прикључили територијалци, јер њих је било мање, а знали су град, пошто смо ми први пут тад били у Вуковару. Дошли смо тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас добро разумем, господине, да ли су они попунили водове, десетине унутар Ваше чете, унутар осталих чета или су се на неки други начин прикључили ЈНА?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, не, они су нас водили, пошто ми нисмо знали уопште улицу, они су, значи, водили нас тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су показивали, били су познаваоци града?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, познавали су то и они су водили и онда након тога, дошла је чета, како се зове, господина Лажунчанина «Каменог».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете то је била чета, а ово ТО, шта су они били формацијски?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па и они су били, како се зове, и они су исто чета формацијски, исто, чете и то чете до 100 људи, али пошто због сталног дејства и сталног рањавања, пошто су се водиле борбе, долазиле су допуне од стране резервиста и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, до 100 људи па су и они били чета, или чете, или их је било више, је ли била једна чета или више?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па колико ја знам, биле су две чете. Чета, ТО је била под командом, једном је био Станко Вујановић и Вујовић Мирољуб, који су то што знам. Можда је још била нека чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Јакшић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: А Јакшић је био као, сад, како да објасним, он је координирао, јер он је и био у сталном контакту са господином Тешићем, мајором, командантом батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командантом батаљона?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А формацијски у односу на, рекосте Мирољуба и Станка, шта је он био? Само координатор или је био њима надређени?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па он је, ја мислим, био надређени, али ради лакшег дејства нашег проласка јединице, пошто је дошло до великог губитка људства, онда је смењен након 15-20 дана, које се десило у штабу код господина мајора Тешић Боривоја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам о томе, како је то било, колико Ви о томе знате и како Ви за то знате? Ви сте, ипак, били само обичан војник?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам био обезбеђење господину мом капетану Радић Мирославу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Значи свако вече командири чета су ишли на разговор да се договарају акције за следећи дан код господина Тешића, мајора Тешића и после тога и ту је долазио Мирољуб и Станко повремено, после тога, је...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повремено кажете ишли су Мирољуб и Станко, да ли је ишао Радић, Зиројевић, Бојковски?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Командири чета су ишли на информативни разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свако вече, а повремено рекосте Мирољуб и Станко?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ланчужанин?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: И он је с времена на време ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите наставите.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Значи постављен је кад се тамо напредовало. Господин Јакшић је био, колико се ја сећам црн, носио је СМБ униформу и чин капетана. Дошло је до расправке у штабу, ја сам био испред врата пошто је то мала кућа и мало двориште, мајор Тешић је поставио Мирољуба за команданта ТО, а Станко је био његов заменик. И после не могу да се сетим тачно дана, Мирољуб је био први пут рањен. Не могу сад да се сетим знам да је био рањен лакше у руку и да је после тога Тешић поставио Ђанковић Мирослава за његовог заменика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад смо већ овде мада Вас сада прекидам, али кад смо већ ту ако је Тешић постаио Мирољуба уместо Јакшића значи Мирољуб је сад као нешто напредовао, он је сад?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да он је био као главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дошао на његово место, Ви рекосте да је Мирољуб командовао том једном четом доста људи, ко је дошао на његово место кад је он сад напредовао условно речено?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ђанковић. Дакле, Ђанковић је био на том правцу пошто су то уличне борбе значи свако је имао свој правац. Наш правац је био Нова улица и тај део, значи и туда су се водиле борбе, имали смо проблема нисмо могли да прођемо, колико се сећам улица тако сам и рекао Саве Ковачевића све то, и ту је било веома великих губитака ради дејстава артиљерије и осталих проблема који су

хрватски војници већ као Збор народне гардбе, МУП и остали давали су нам отпор. После тога значи када је то кренуло дошло се до, кад се пробио тај део, кренуло се према Конгрес школи и од Конгрес школе се дошло до Миловог брда, одатле се видело, значи видео се Вуковар и Мирољуба сам видео пар дана пре ословођења значи пре 18. га је довео капетан Радић да буде ту у завршним акцијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле га је довео?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Са ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ВМА где је био на лечењу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да. Значи Вуковар је званично, колико се сећам, ослобођен 18. новембра 1991. године, значи када су престали отпори хрватских јединица. Тада смо до тог дела Вуке, где је хотел Дунав, тада су цивили почели да излазе и они су били одвожени на Велепромет. 19. сам добио задатак од капетана Радића да одведем новинара Дуловића до болнице. Тамо сам одвео господина Дуловића, одвео сам га и сачекао сам га напољу пошто је била велика група људи, Вуковарчана који су били тамо, и војна полиција господина Шљиванчанина мајора је била опколила зграду, а он господин је ушао са својом новинарском акредитацијом, задржао сам се, колико се сећам, поред тога је горео МУП а преко пута у дворишту су били лешеви, жртве, сад не знам, у доби распадања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дворишту болнице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Преко пута болнице, ту је била негде хитна помоћ, ту је била расправка после, има на снимку, да се господин Шљиванчанин расправља са европским посматрачима и то то има и снимак.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа ја се извињавам али примећено је да се сведок нон - стоп служи белешкама. Окривљени се може служити белешкама у изношењу одбране, сведок не може. Он може само да говори оно што му је сада познато без подсетника. Једино ако има неку своју документацију да се он може да изјасни о томе, ето ја Вас молим, ја гледам како стално гледа, шрафира итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, сведоку је у том смислу скренута пажња и ја нисам стекао утисак да он у овом свом излагању чита написано, да користи своје белешке, немојте молим вас. Користите се Ви Вашим белешкама, нећу да ми их читате, нисам стекао утисак да их читате, користите се Вашим подсетником по редоследу ономе што желите да кажете итд. Нисам стекао утисак, ја не стичем утисак да он чита то, може да има подсетник, зашто не може да има подсетник. Наставите.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Значи, оно 19., да се вратим на то, било је пуно Вуковарчана и ту сам видео Наду Калаба, видео сам Станка, Ђапала и још Вуковарчана које сам познавао, било је доста ту људи других које ја нисам знао. Значи ту сам се задржао, не могу се сетити временски колико, можда пола сата, можда сат и онда одвезао сам господина, одвезао уствари мене он пошто је он имао ауто, одвезао ме је до штаба и тај цео дан сам био око штаба. Следећег дана 20. отприлике колико се сећам добио сам наређење од капетана Радића да заједно са војником Видачеком и територијалцем Ђанковићем одем на Овчару пошто је била

прича да ће територијалци покушати да преузму ове заробљенике које је Шљиванчанин превезао, значи из болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте отишли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам око пола 1 можда је било и више, 12,30, пола један, један, не могу са сигурношћу да сад тврдим, нисам имао сат код себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Шта Вам је тада Радић рекао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па рекао ми је да идем да видим шта се дешава тамо пошто је била информација да територијалци желе да преузму те заробљенике, била је прича то, а како је то Радић рекао, ја стварно, зашто ми је то рекао, не знам ни дан данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Значи отишли смо тамо, око пола један – један смо отишли, те сам, кад смо стигли, видео сам један хангар велики, не могу сад да се сетим колика величина је била хангара, ту је било око 10-20 војних полицајаца који нису били из гарде, пошто гардијски војни полицајци су имали маскиране уноформе, а ови су имали СМБ униформе са белим опасачима. Можда отприлике, сада не могу тачно да се сетим времена, дошао је капетан, дошао је мајор, дошао је пуковник Миле Марић, који је био у нашој бригади, он је човек значи са четири војна аутобуса, а војне аутобусе знам, пошто су тим војним аутобусима се возили официри гардијске бригаде када су одлазили с посла. У сваком аутобусу је било по два војна полицајца, значи пролазили су, они су стајали наспрам врата хангара, отприлике 5-6 метара, 7, не могу да тврдим, нисам мерио и приликом изласка дошло је до туче заробљеника, значи они су одбацивали своје ствари и дошло је до туче направио се кордон. У кордону су били, како се зове, Мића Јанковић ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми то, да ја видим како изгледа то што Ви користите. Па не, па ово сте Ви, видите, немојте то тако да користите. Па ја сам схватио да су то белешке типа теза, молим Вас, то немојте, преврните то, немојте то да користите, на тај начин, мислим то је комплетно све написано. Добро, није, није, то није записник о претходном саслушању ... Па добро, шта да радим? Кажите.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Председниче већа, ја се извињавам, ако бих могао да добијем само минуто једну. Овај бранилац стиче утисак, најблаже речено да је чудно понашање сведока сарадника. Ви сте на последњем главном претресу саопштили да се оптужени прегледају пре претреса да би се констатовало да ли су способни да прате главни претрес. Ја Вас молим, да нам евентуално кажете ако такав податак постоји, да ли је сведок сарадник прегледан и да ли имамо медицински податак о његовој способности да данас да исказ. Ја напросто лаички процењујем да се он врло чудно понаша. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо ово, немамо тај податак. Немојте молим вас, немојте сад на овај начин да прекидамо ово саслушање сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче, ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овај начин нећемо да прекидамо саслушање сведока.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Председниче већа, имамо његово признање да пије бенседине, човек кад је ово давао у истрази, значи да питамо човека, да ли је заиста спреман или није спреман, да видимо шта је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не стичем утисак, напротив, ја не стичем утисак да је он нешто неспреман за ово данашње саслушање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче ја бих замолио да се омогући лицу да да свој исказ неометано без прекидања различитог типа, па да после имамо оно што хоћемо да кажемо као примедбе или шта друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кратко реците, како се осећате здравствено, да ли имате каквих здравствених тегоба, проблема, да ли користе какве лекове? Само кратко.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па имао сам задњих пар дана, имао сам грип, а користио сам «Ринасек» и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Изволите наставите, дакле, немојте да користите те белешке, преврнули сте сто, преврните то молим Вас.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: С једне стране читам, господине председавајући, ја само гледам ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас преврните то, господине, преврните то, тако. Нисам добро схватио шта је то, да су то тезе типа подсетника у реду. Међутим, то је десет страна куцаног материјала. Добро, изволте наставите. Дакле кажете, четири војна аутобуса су дошла, формирао се кордон до хангара, људи излазе из аутобуса.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Тада је дошло до туче, како се зове, заробљеника, рекао сам да је био кордон у коме су стајали Ђанковић, Куштро, Ђани, Видачек покојни, ја и Перо Циганин, не могу свега да се сетим. Значи прошло је времена. Значи они су пролазили, пролазили су кроз тај кордон и било је ударање рукама и ногама и све то. Значи ушли су унутра, били су распоређени по хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви лично или остали имали што чиме сте их ударили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па од одбачених ствари што су ти да кажемо заробљеници били су и обучени у оне пиџаме и то све, имали су неке штаке и били су одбачени предмети. Видачек, колико се сећам, је ударао штаком, Ђанковић колико се сећам је ударао бејзбол палицом. То је трајало сад неки временски период, дошло је до, видео сам да је разговарао пуковник Марић, да је разговарао са тим капетаном тамо војне полиције који су били .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај капетан те војне полиције? Није имао маскирану униформу, ако сам Вас добро схватио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, имао је само униформу колико се сећам, неке висине можда 185-190, црн, не могу тачно сад да кажем, прошло је дуго времена, колико ми је остало у сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: И дошло је до, дошло је до батињања, нормално се улазило и све. Значи дошло је до туче заробљеника по хангару, били су распоређени, са, сећам се да је са леве стране била једна жена трудница, од тих

људи који су били тамо, чуо сам да је то била Ружа Маркобашић, а са десне стране су одвојена су била четири исто заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са десне стране чега?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Улаза у хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улаза, напољу или унутра?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Напољу испред хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Наставите, наставите.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Јел може да се прекине пауза, мало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Зато што ми је ово први пут, па имам малу трему, а и ово је јако тежак случај и тако. Желео бих, нисам сад тренутно способан, да мало се одморимо, да направимо паузу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја разумем да Ви имате неке посебне импресије везано за ...

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја Вас молим, ако би могли да се направи једна мала пауза, господине председавајући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам добро, кажете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па није ми добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо, направимо паузу.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Ако дозволите председниче већа, обзиром на ситуацију од пре пар дана када је мој брањеник Драговић рекао да се осећа способним, а лекар рекао да није способан, ја предлажем да обзиром на казивање сведока сарадника да се не осећа способним, да о томе, да мишљење, квалификовано, лекар неуропсихијатар. Рекао је да се не осећа добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Петнаест минута, касније ћемо господине Милојевићу, направимо паузу петнаест минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: НАСТАВЉЕНО У 11,55 часова. Сви смо ту. Сведок сарадник број 1. Господине, да ли Вам је боље, да ли се боље осећате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Мало боље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Мало боље, господине председавајући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желели сте нешто господине Милојевићу? Само моменат.

Оптужени Милојевић, шта сте желели да нам кажете господине Милојевићу?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Желео сам нешто да помогнем овде, да се постави сведоку сараднику број 1 једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па господине Милојевићу, немојте, још нисмо дошли дотле.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не, не не, али је доста важно, са слушајте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу ...

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: То питање је, да ли је сведок сарадник број 1 лечен на психијатрији, нека се изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу, разумели смо.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да, и да ли је способан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу, немојте, у том смислу немојте више да ни Ви, ни било ко да се обраћате, свако ће добити прилику да сведока пита што. Дакле, можемо наставити?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па можемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Додуше, то сте ми нешто баш невољно рекли, ја разумем потпуно тензију суднице, то није први случај да сведоци, уопште учесници у поступку, на посебан начин доживљавају судницу, посебно судницу, рецимо, ову и оваквог типа, ја то потпуно разумем и у том смислу и правцу сам и дао ону паузу, али ако Ви имате каквих здравствених тегоба за које нам не говорите, онда би то додатно искомпликовало стање.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извините што Вас прекидам господине председавајући, не, али прошао је дуг временски период, имам право да узмем подсетник и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Знате, а оно сам све лепо хронолошки што се дешавало, сам направио подсетник себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у реду, али сте Ви то направили на десет страна и то је буквално казивање, Ви то не можете да читате. Не дозвољавам да то читате. Да сте себи направили тезике, типа подсетника, то је у реду, али да имате комплетно казивање на десет страна, не можемо тако да саслушавамо сведоке, јер онда би то значило да се сваком сведоку може унапред припремити и написати шта да каже, и он сад дође и прочита и сад је то његово сведочење. Није.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Добро, ја ћу се потрудити .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Изволите господине да наставимо тамо где смо стали. Говорили сте нам о пуковнику Марићу, је ли тако, или мајору Марићу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Пуковнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуковнику Марићу који је из гардијске бригаде, тада био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је знате коју је он командну функцију имао у гардијској бригади?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па, ја мислим да је био за морал, онижи човек, плав, можда неке висине отприлике око 170 је био. Он је значи, дошао у првом аутобусу где су била два војна полицајца и где су седела лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то је од пре. Ви рекосте да је он разговарао са једним капетаном?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Који је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је био тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: И који је чувао тај хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај капетан, ако сам Вас добро схватио, није био из гардијске бригаде?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, него је био из неке друге, које ја не могу да знам из које.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође рекосте малопре, да је тај пролазак – излазак из аутобуса, пролазак кроз шпалир, односно кордон, Ви рекосте до хангара, да је то све трајало једно сат времена.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па да, док су све, док се значи један аутобус иставарао, други итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли је за све то време тај пуковник Марић стајао ту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај капетан и сви ти војни полицајци?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, они су били тамо сво време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сво то време?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, сво време. После тога, после задњег истошара аутобуси су се вратили са гардијском бригадом, значи, пуковник Марић се вратио тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тим аутобусима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, са та четири аутобуса, колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су аутобуси били пуни?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, аутобуси су били пуни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било стајања или су сви седели?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам сви су седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта се дешава у хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У хангару је дошло до туче тих заробљеника, како да кажем, људи који су били тамо они су имали те, на себи су имали болничке пиџаме и то све, били су маскирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је по Вашој процени било људи у хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па отприлике можда 200, 200 и нешто, отприлике, не могу тачно ја сада да кажем, нисам ја бројао да могу да са сигурношћу кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Туку их у хангару. Ко их туче у хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па рекао сам покојни Видачек који је био из моје јединице, Ђанковић Мирослав, Ђапало, било је још доста ту људи који су били, не могу све да се сетим, испред хангара јако је било пуно људи, људи који су се скупили, којих не могу да се сетим, прошло је дуго времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи? Ко су ти?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па били су добровољци, територијалци и сви смо ми носили тамо униформе, па није могло све баш да се распознаје. То је трајало негде отприлике значи 2 сата, негде, можда 3 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ко вршио какав попис тих људи у хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па колико се сећам, донет је био један војни сто и вршен је попис, али два војника, али не могу да сад са сигурношћу тврдим ко је, јел то од војне полиције, или већ које друге, пошто нисам знао која је јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Они су и даље ту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, они су били и даље ту, негде отприлике можда око пола пет је дошао, прича је била да ће доћи до стрељања и овог-оног и отишла је прва група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, била је прича о томе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то причао, то ви међу собом или како је то било?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па главну реч тамо су водили Мирољуб, Станко, Камени, било је ту још доста људи, разумете, то је била група која је улазила и излазила, значи није то могло све да буде, како да Вам објасним, да се неки ред заведе и то, значи улазио је ко је хтео и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па није нико спречавао улазак у хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили ти војници?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ништа, стајали су неутрално. Отприлике, значи, око пола пет је дошао трактор, сада не могу да се сетим које боје, и приколица је «змајевка», пољопривредна, значи са арњевима и покривена је и онда Станко и Мирољуб су наредили ко ће да иде тамо, колико се ја сећам да ће ићи на стрељање, кроз причу да ће се порокати, да извинете сад на изразу, «пичке, усташе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао? Ко то говори, ова двојица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, Станко и Мирољуб су причали и онда је кренула група, кренула је група отприлике између 25 и 30 заробљеника су кренули из хангара у приколицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ишли добровољно?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, били су присиљени да иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их присиљава, како то изгледа, опишите нам то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ту су, сад, било је доста добровољаца, територијалаца који су гурали, значи, излазило се, улазило се и они су како су прве, значи, како је хангар, прве са леве стране су утерали у групе од 25-30 ових заробљеника, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти што их гурају, да ли гурају, како их гурају? Како то раде? Јесу ли наоружани?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, били су, сви су тамо били наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су били наоружани?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да. Значи долази трактор и они улазе. У првој групи испред трактора је постављена «Застава» или «Југо» црвене боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то поново читате нешто?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам се господине председавајући, могу да Вам покажем, ово су тезе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да видим шта Вам је то, па показали сте ми малопре. Аха, то су Вам неке белешке. Можете, можете, са тим се можете користити, наравно немојте читати, можете то да користите. У реду је, у реду је. То су буквално белешке. Молим?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да ли можемо и ми видети те белешке, ако је то, који је трактор, који је ауто био, опис тога и тако, то су чињенице о којима мора да се овде изјашњава, а не да се подсећа у подсетнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, браниоче, чућемо сведока. Изволите. Није у паузи, то је откуцано машином, машином откуцано, немојте молим вас, нећемо тако. Изволите господине. Кажете око пола пет је дошао трактор, паркиран је, изгурали су људе, присилили су их да уђу у приколицу. Опишите нам мало тај трактор, приколицу, како то све изгледа, где улазе, да ли с предње стране, са неке бочне стране, отпозади итд.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Улазили су отпозади, пењали су се на те металне степенице, пењали су се горе, значи и после се затварала цирада и врата. Напред је било, видео сам пошто сам био напољу, возило «Застава» или црвене боје у коме су били сведок сарадник број 2, како се зове, Топола и Жорж и иза је било друго возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза чега? Иза тог црвеног?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Иза трактора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А иза трактора?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Иза трактора је био, како се зове, «Пасат» зелене боје у коме су били Камени, Цеца, Кинез и Маре и иза још једно возило је било у коме су били Станко Вујановић, Сићо и Катић и значи отишли су значи лево од хангара пут према тамо, па сам после чуо да се то место зове Грабово. Значи после тога је дошла, дошле су, дошао је, како се зове, мајор Вукашиновић са «пухом» и капетан Каранфилов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су ови отишли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, када су они отишли, они су дошли, где је дошло до свађе напољу испред једног хангара, дошло је до свађе између Мирољуба и капетана Каранфилова и мајора Вукашиновића. У том контексту да нису добијени они да се убијају, него да се испитују. У друштву Мирољуба био је Станков тата Бранко и супруга Нада, а иза је био Перо Циган, који је био у току рата Мирољубу курир, он је уперио пушку у правцу мајора Вукашиновића и после извесног времена су се повукла та двојица официра гардијске бригаде, пошто ситуација је била таква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да је дошло до свађе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па свађе, расправке и свађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је шта говорио, ко је шта викао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ја сам рекао да је мајор Вукашиновић рекао Мирољубу да нисмо дали да их побијете, већ да их испитујете, а Мирољуб му је на то, колико се сећам, рекао да није то ваш проблем и они су се повукли и после тога се повукло 15-20 војних полицајаца. Значи отишли су даље. Вратили су се у правцу ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то војни полицајци, ти који су из те неке Вама непознате јединице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, они су све сви повукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, и они су се сви повукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био тада и тај њихов капетан за кога нам рекосте да је причао са Марићем?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да и он се повукао заједно, повукли су се, значи, после можда петнаестак-двадесет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након што су отишли Вукашиновић и Каранфилов?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још увек се трактор није вратио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, није се вратио био трактор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то се дешава ово о чему причате, дешава се за то време док је трактор практично?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Трактор је већ био отишао, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, добро. Мало пре рекосте, па бих Вас ја сад вратио да то мало рашчистимо. Рекосте, мало пре, да како је било прича о стрељању, да ће бити стрељани и да су главну реч водили Станко и Мирољуб. Хтео сам то да Вас питам, шта значи то главну реч су водили Станко и Мирољуб?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Они су били главни у Вуковару, значи и тада су главни у Вуковару били Станко, Мирољуб, Камени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу главни?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па команданти, господине, команданти ТО, они су били главни, у том контексту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад овде рекосте, везано за то, да су главну реч водили Станко и Мирољуб?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око стрељања, како, шта то значи, главну реч су водили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па издавали су команде, значи, када је прва група кренула, рекли су да се одвоје људи, из хангара значи су одведени, било је приче да ће бити стрељани и изведени, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Сад временски колико је прошло, не могу сад да се сетим, дуго времена је прошло, вратила се прва група, прва група се вратила и из прве групе се није вратио сведок сарадник број 2, Топола, Жорж и Кинез, а вратили су се сви ови остали што сам мало пре набројао и онда испред хангара Станко је рекао «Порокали смо», већ сам рекао шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците шта је рекао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: «Порокали смо пичке усташке», то је било напољу, а мало даље сам то чуо и од Цеце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Цеце, Драговића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Цеце Драговића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па да, знам да је Цеца, пошто је из Сремске Митровице. После тога, је колико се могу сетити, Станко је издао наређење једном брки који је за време рата возио бели комби, да иде да донесе муницију на Петрову гору да се врши допуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледа тај човек? Кажете за време рата је возио бели комби?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, храну је развозио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Храну?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао? Висок, низак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па колико се сећам, онако средње висине, имао је светле очи и бркове, а не могу, не знам му име и презиме. Прошло је ипак то времена. После тога, када се вратио ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је овај отишао, је ли тај комби био ту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па било је, господине председавајући, било је тамо доста возила, значи било је пуно возила, значи је људи 200-300 и више, било је људи од Вуковарчана, од добровољаца, то што стално Вам понављам. Значи то је било тамо, значи око хангара, јер тај хангар је отприлике можда могао бити 20 x 20, унутра је била слама где су лежали ти затвореници, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не рекосте ми да ли је тај комби био ту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тај брка отишао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Отишао је, да, отишао је, како се зове и одвео је ту када је отишао, они су одвели ту четворицу који су били с десне стране, одвео је на Велепромет, тако се причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се даље дешава?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Даље се дешава да иде исто опет утовар и да иде друга група. У другој групи, значи опет испред трактора паркирано возило, значи зелени «Кец» у коме су били Мића Ђанковић, његов син Мирослав Ђанковић, Вујо Златар, значи опет ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, испред трактора. Значи лица су натоварена на исти начин који сам описао, значи, 25-30 је написано, што сам рекао, одведено, стављено у трактор, затворена су, опет спушта се цирада, на исти систем су се пењали и то. Иза је, како се зове, ишао Станко у трулој вишња «Вектри», он, Драгица добровољка из Новог Сада која је била на његовом правцу и ја, а иза «Вектре» је ишао Цетиње, Дашић и Зоран са Карабурме. Значи ишли смо негде отприлике око један километар, можда и више, асфалтним путем, где су на крају пута асфалтног чекала нас два униформисана војника, како да кажем, нисам их познавао, где смо скренули лево, где смо ишли земљаним путем једно 200-300 метара где је стајао трактор, а ми смо колима дошли около и уперили смо светло. Ту сам видео рупу колико се могу сетити, отприлике, 6 пута 6, изнад је био као неки грудобран, с десне стране ту је постојала нека багремова шумица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са десне стране?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, значи, како је то испред, рупа ту. Ту смо се постројили по команди, колико се могу сетити, Станка, постројили смо се значи Цетиње, Дашић, Драгица, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што читате то је?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па то је та ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, знам, знам то, него ?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Постројено то као тај стрељачки вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то редослед стајања?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, али пре тога када смо стигли, Топола је извео једно лице из трактора и рекао: «Јебаћу вам мајку усташку» и преклао га. Топола је био висине, неких отприлике, црн, сув, око отприлике око 190 колико се могу сетити. Следеће лице је извео Чича, овај Шошић Ђорђе који је био добровољац код Каменог, који је онижег раста, имао је изражене очи. Он је једно лице извео и он је преклао и такође треће лице је извео господин Милојевић и он га је преклао, значи својим ножем узео га је и преклао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи то преклао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извео лице из трактора и пререзао му је гркљан ножем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, гркљан у пределу врата?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, значи ножем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резање у пределу врата, гркљана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није бодење неко ножем у тело, у врат?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, не, не, то колико сам ја видео, значи пререзао му је врат, значи гркљан, врат. Онда смо стали ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, господине, када смо већ овде, дошли сте тамо, кажете, видите рупу, с десне стране је багрмова шума. Има ли кога тамо? Има ли људи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па било је још људи, само што не могу ја да знам све. Ја знам, ја Вам причам ове који су били то. Било је још можда десетак-двадесет људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Било је људи које ја нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оних које сте познавали, кога сте тамо затекли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па затекао сам, рекао сам, сведока сарадника број 2, Тополу, Жоржа и Кинеза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су били тамо и било је још људи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Било је још двадесетак-тридесет људи, не могу тачно ја да се свега сетим поименично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се онда, шта се даље дешава?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па онда је извођена група из приколице од 5-6 људи и стављани су наспрам рупе и онда је дошло, Станко је издао команду «Рокајте пичке усташке». Ја сам опалио један метак и мени се пушка заглавила. Ја сам се повукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте малопре да, па сте почели да читате, ко је био у том стрељачком строју када сте Ви били у њему?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Цетиње ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? С леве стране или с десне стране?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: С леве стране сам рекао, господине, био је Цетиње, Дашић, Драгица добровољка, ја, Ђани и Вујо Златар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Вујо Златар на крају у десној страни?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, били смо у размаку, можда 50-60 цм био је размак између нас. Од оружја тамо, ја сам имао петометку «Бровинг», Драгица је имала онај немачки шмајсер калибра 7,62, ови су имали аутоматске пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су Станко, где су Топола, Жорж, где су они тада у том тренутку?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Станко је стајао лево поред Цетиња, а како је приколица била мало даље, значи с десне стране, колико сам ја видео, стајао је Жорж, Топола и Кинез, да не би та лица могла да побегну. Значи лица су била изведена, значи од 5 до 6,7 и где је по команди Станка вршено стрелјање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да сте имали петометку «Бровингову»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то? Да ли је то нека сачмарица, пуни са сачмом? Сачмарица нека?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па да то је полуаутоматска пушка коју сам нашо у Вуковару приликом...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то је сачмара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, која се репетира полуаутоматски. Значи, издата је команда и дошло је до пуцања у правцу лица и мени се тад загушила и ја сам се померио и на моје место је стао Зоран са Карабурме, а значи, следећи који су били извођени из трактора, они су увлачили у ту постојећу јаму-рупу, извлачили су, како се зове, те који су пре тога били пуцани у њих. После тога сам стао иза и, који су, пардон, значи, то који су давали знаке живота, господин Милојевић је прилазио и оверавао их. Пуцао је махом у главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуцао је из чега?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Пиштољем, револвером, магнумом у главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Револвер, магнум?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Који су значи давали знаке живота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потом су ови следећи који су извођени, ако сам Вас добро схватио, прво убацивали ове?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Убацивали су, увлачили су их у рупу и тако даље све. Видео сам да је пуцао и Станко а и команде издавао и сведок сарадник број 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команду, у ком смислу, за пуцање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао Милојевић тада?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био обучен?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Имао је на себи, колико се могу сетити, имао је комбинезон и беретку, он је једини од те формације радикала, он је једини носио петокраку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Беретку, значи, не капу ону редовну, него беретку?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, беретку на којој је била петокрака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петокрака?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, имао је комбинезон?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па то је тај ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав комбинезон?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па комбинезон тај обучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изједна, значи нека униформа из једног дела?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Из једнога дела, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СМБ или каква друга?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па СМБ, ја мислим маскирана да је била, не могу тачно да се сетим, комбинезон, сад, али знам да је био, јел пошто је он био ту, њихов штаб, Ланчужанина, је био две куће од нашег штаба, капетана Радића. Значи они су свакодневно ту долазили. И тако на смену је долазило до убијања лица, стрељања, значи на смену. Једини из те групе што сам рекао, није пуцао ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се смењивали људи у стрељачком делу, Ви сте, рекосте, испалили сте један метак па је дошло до неког заглављења? И повукли сте се?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошло до смене људи у строју?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па то рекао сам дошао је Зоран, што сам рекао, а било је и других људи који су ту били, којих ја не могу да се сетим. Значи они су исто, дошло је до тог пуцања. После сваке групе које су давали људи, значи, који су давали знаке живота, господин Милојевић прилазио је и оверавао. Пуцао им је, оверавао, мислим пуцао им је пиштољем у главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то разумем, него, рекосте да вас је ту било, укупно набројасте 5,6,7 је било у стрељачком строју, отприлике толико је извођено заробљеника?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, мењали су се, било је то значи 5-6 тура тих људи је извођено напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се и стрељачки строј мењао или су једни те исти људи остајали у строју и пуцали у следеће који су извођени?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја не могу сад да тврдим, ово што сам рекао је било, било је ту људи које ја нисам познавао. Схватате? То је прошло време, не могу баш сваког детаља. Ово што сам рекао је хиљаду посто тачно. После тога, после тога се група вратила, значи сви смо се вратили, сем како се зове, Кинеза, Жоржа, Тополе, сведока сарадника број 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су и даље остали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Остали на групи. У колима којим сам се враћао са Станком, Станко се драо на мене, пошто је видео да сам се померио, драо се и рекао ми је: «Шта је, шта се извлачиш?» и када смо стигли тамо, он ми је дао свој «шкорпион» и рекао ми је да идем да рокам пичке усташке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где кад сте стигли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Кад смо стигли испред хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили испред хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Када се вратила друга група. Ја сам насумице, рекао сам, извео три лица. Преко пута значи од хангара, то је била њива отприлике можда 7,8 до 10 метара и извео сам једно лице и пуцао сам му био у потиљак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из чега?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Из «шкорпиона».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог «шкорпиона»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да. Значи извео сам после тога и друго лице и пуцао сам му у потиљак и треће такође лице сам пуцао из овога. После тога видео сам када сам ја, уствари, после тога ми је Нада Калаба, иначе Станкова супруга, рекла да јој помогнем да изведе лице које је, сећам се, имало жути адидас шушкавац, да га изведе напоље, да јој помогнем да изведем, рекла је као то је мој шеф и да је дошло њених пет минута да је она сад неко и нешто. И она је исто преко пута извела то лице и пуцала му је пиштољем, ја мислим тетејцем, колико се сећам, пуцала му је у главу, а исти је имо око четрдесетак година и он је молио да га она не убије, да га не пошприца, то је неки вуковарски жаргон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: И то је даље, како се зове, даље је дошло опет до туче и одређивање за трећу групу. У трећој групи су отишли Гица, Дукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко одређује ту трећу групу, ко издваја ко ће бити, или то иде насумице, ко је ближе вратима или, разумете шта Вас питам?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу да се сад сетим, али сви су били вођени, сад ко је тачно одређивао, знам да је у првој и другој тури, то што сам рекао, Станко и Мирољуб, јер они су били тамо «алфа» и «омега». Био је ту и Ланчужанин који је улазио повремено, излазио и то све. Значи били су ту, била је велика маса и нисам ја могао све да снимам, нисам ја имао камеру, а и прошло је и дуги, како се каже, прошло је време, 13 година је то прошло. А за ово што сам рекао, стојим иза тога и то је 1000 посто тачно. Значи у трећој групи, отишли су Гица - Никола Дукић, Гага, његов пријатељ, Ђани, Славко, Перо Циганин, Сића и Тоша из Новог Сада. Они су исто отишли да не понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они отишли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Отишли су колима, али не могу да сад кажем тачно која кола, пошто се то узимало ко је како стигао, било је доста кола. Исто је натоварено 25-30 људи и они су натоварени значи опет у тракторску приколицу која је затворена и кренули су тамо у правцу рупе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте остали код хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, остао сам код хангара. После тога, можда око сат-два, не могу тачно да кажем, вратила се група та трећа. Са том трећом групом дошао је и сведок сарадник број 2, Кинез и Зоран са Карабурме. И онда је Зоран с Карабурме, где је лежала ту лево значи од хангара, поред врата лежала је Ружица Маркубашић која је, колико се сећам, била трудна, а причали су, што сам малопре изнео, да је њен муж био окорели усташа и да је правио од дечијих прстију огрлице, он је пришао, наслонио се и пуцао јој у стомак и тај део ткива је пао Станку на браду и после смо га завитлавали «пичкице».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је лежала ту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, лежала је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред хангара, поред улаза у хангар?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, поред, она је ту лежала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је лежала? Није стајала, рекли сте одмах на почетку да је она била с леве стране, а ова четворица с десне?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Зато што су ту, ко год је пролазио, ударио је и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тукли су је?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па да, тукли су је сви који су били. Унутра, да кажем, заробљеници, они су били ударани и тучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: После треће туре, отишло је још пар тура, али ја те људе нисам познавао, значи, не могу да кажем ко је отишао, значи не могу да се сетим, било је још пар тура, само знам када сам нашао погодан тренутак да се вратим у Вуковар, можда је остало тамо 30 до 40, а можда и више тих притвореника, да одем у штаб и да известим капетана Радића шта се десило. Отишао сам тамо и колико се сећам, то је можда било 11, 12, 1, не могу са сигурношћу да тврдим, нисам опет кажем, нисам имао сат код себе да бих могао да гледам да кажем шта је то. Отишао сам, значи тамо и известио сам га шта се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штаб у кући Станка Вујановића, кога сте тамо затекли у штабу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, ја мислим да је био Милојевић, господин Милојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У штабу, код Радића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко био од других старешина из те треће чете изузев Радића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Није, колико се сећам, а заборавио сам да кажем, у хангару када је дошло до туче, био је и потпоручник из моје јединице Хацић Елвир, потпоручник који је, иначе, био добар пријатељ са Надом, који је био минобацачлија, а са господином потпоручником нисам причао, из разлога, пошто је он био минобацачлија. Колико се сећам, 11. ми је погинуо другар Николић Ђорђе који је исто био ту око нас, значи, код капетана Радића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: И он је исто тамо био, био је висине, плав, висине негде можда око 100.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што нисте причали са Хацићем, зато што Вам је погинуо саборац?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па зато што када су се акције дешавале, он је испаливао гранате и било је подбачаја, па доста граната из минобачача падало је и по нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Па шта рекосте за њега?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Он је био исто у хангару, и он је исто учествовао у тучи заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било других старешина или војника из Ваше јединице? Претпостављам да их углавном све знате, то је Ваша чета, вероватно их све знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, није нико сем господина Видачека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видачек и Ви и тај Хацић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да. Колико се ја сећам, прошло је ту дуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте рекли Радићу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да је на Овчари, да се дешава покољ, да је дошло до стрељања и то све, он ништа није, како сам и рекао, да ли у је неко рекао да му је пре тога пренео, он је само слегао раменима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сав разговор био између вас?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, између нас, ја сам био потресен и отишао сам да легнем да спавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, тамо је био Ланчужанин. За њега сте нам рекли да је још у првој тури отишао и вратио се?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел је био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Био је ту и он, улазио је повремено, улазио је и излазио из хангара и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио, зашто је улазио и излазио из хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па и он је исто тукао ове заробљенике, јер он је био командант тог јуришног одреда радикала, Лева суподерица, а његов заменик је био господин Милојевић и господин Предраг Драговић, звани Цеца и господин Катић и господин Шошкић Ђорђе, звани Чича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико су се они задржали тамо на Овчари? Знате до кад сте Ви остали? Рекосте остало је још једно 30-40 људи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, јесу ли ови отишли раније или су остали после Вас?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу сад да тврдим, знам да сам видео Кинеза, а ово не знам како. Не могу да се сетим тачно све. Знам да су били тамо и да су отишли у првој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Станко и Мирољуб?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Они су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после Вас?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, а сутрадан сам чуо у штабу од Зорана са Карабурме да задњу туру, да су Станко, Мирољуб, Цетиње, Перо и Славко Циганин да су их убили заједно те, како да кажем најокорелије усташе које су они познавали били су Вуковарчани, да су их стрељали испред хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту испред хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да. То колико, то смо сутрадан, накнадно чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од, кажете Зорана, како се он презива?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Е не знам како се презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате како се презива?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Знам само да је погинуо 1992. негде у Босни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније је он погинуо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Тада када је почео рат у Босни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и Видачек је, ваљда погинуо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па Видачек, да. Он је био из околине Зенице из Бусоваче, он је био војник, мој другар. Били смо из исте чете. После пар дана, значи смо се вратили у касарну 24.11. и добио сам два месеца продужетак војног рока сви ми по одлуци тадашњег Председништва СФРЈ смо били на продужетку и скинуо сам се 22. јануара 1992.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршили сте одслужење?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да одслужење војног рока и после тога...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војног рока. И кад рекосте да сте се вратили у Београд?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: 24.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24.11.?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се дешавало нешто тих дана од овог догађаја на Овчари па до Вашег повратка?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ништа. Скупљала су се само материјално-техничка добра, вршило се паковање камиона и све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сретали тих дана после Овчаре овог новинара Дуловића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па био је он ту још, дан – два, колико се ја сећам и он је после тога отишао. Он је био заједно долазио са Петернеком и Новаком Живковићем у возилу «Мазда». Колико се сећам, 626, црвене боје, београдских табли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам Вас схватио добро, рекосте да сте Златар Вују познавали и пре овог догађаја?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, он је био на ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И неке још, али ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Он је био на нашем правцу дејства наше јединице био је и видео сам тамо када је био да је ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сигурни да је он био тада на Овчари ово како причате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, био је стопосто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да наставим пошто сам онај подсетник направио, а Ви сте узели пре давања мог ранијег исказа. На мене је вршен притисак. Зато сам ја то припремио тај концепт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Од кога је на Вас вршен притисак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Вршен је притисак од Наде Калабе која је долазила код мене и говорила ми да Станко Вујановић, да кажем да је била нека вечера која је непостојећа, да се прослављало ослобођење Вуковара и да су ту били сејине, Станкова сестра је током целог рата била медицинска сестра у болници, да је она тамо прослављала се са комшиницама, овим оним, прослављала се као победа и то да евентуално био је и Хаџић Елвир и то, потпоручник и неке њене колегинице и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па када се то дешава, када се то дешава то што Ви кажете, вршен је притисак на Вас?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То се дешава у јулу 2003.године, значи тада она ми је доносила пре давања мог исказа пред истражним судијом, доносила ми је изјаве са ....

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Требали сте да будете саслушани пред истражним судијом, у ком својству?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У својству сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У својству сведока?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да. Исто такође, исто и господин Милојевић је на мене исто вршио притисак, али сам ја био на одмору са породицом, долазио је код мојих родитеља и вршио је притисак. Тражио је да дам да он части када ови буду давали изјаве и то, као да он то све се одради, да мене спомиње неки господин Перић, овај за кога ја лично и не знам. И онда смо отишли код господина Боре, пошто је он као добар пријатељ, уствари пријатељ му је Матијевић, а Перић да је радио код Матијевића и да му се као да 200 ЕУРА, како да Вам кажем, пошто живи у тешкој материјалној ситуацији, да му се помогне, да ме не би спомињали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте дали 200 ЕУРА?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам био напољу испред Борине куће, дао сам Кинезу, Кинез је ушао унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милојевић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте саслушавани, рекосте то је било пред Ваше саслушање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: 01. августа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 01. августа прошле године, када се саслушани као сведок?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте после?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, после сам, како се зове, дигнута је против мене оптужница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Притворени?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, и после сам хтео да се одједном више изнесе истина о Овчари. Да се, значи, извинем још једном да се извинем родитељима, пријатељима и настрадалим жртвама Овчаре, јер ја сам ипак био тамо активни војник са 18,5 година, знате. А већ проживљавам ово јако тешко, ове своје проблеме, све што се дешава, и то што све излази у новинама и тако све. Јер ипак, ја где живим, то је мало место, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нам да је Станко отишао у првој тури?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нам и да је отишао у другој тури, и Ви сте били у његовом ауту и Драгица из Новог Сада?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишао и са наредним турама, трећом и оним наредним оних неколико које сте Ви видели?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То не могу да се сетим. Са сигурношћу тврдим да је ишао. Ишло се тамо, била је велика гужва, нисам могао све да видим, али знам за прве две туре да је сто посто био, да је издавао команду. Команду је исто издавао и како да кажем тамо на рупи. Издавао је и он је исто пуцао, како се зове, из шкорпиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте, такође, да су Топола, Жорж и Кинез, користим Ваше речи, Ваше надимке, који опет и нису спорни у овом поступку, рекосте да су заклали, приклали тројицу, сваки по једног?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да извео је свако по једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па да ли је Милојевић и те оверавао, да ли је пуцао и у њих, Ви рекосте оверавао, пуцао из магнума?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да је извео ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и у њих тројицу можда пуцао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, него када су извођени значи ови од по 5-6, онда су ти вукли те, вукли су те који су били, како да Вам кажем, заклани, приклани, па тешко је мислим подсећање, то је страшно за психу, значи он је када је изведена група, значи који су кад је пуцано, који су давали знаке живота ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја сам Вас само питао, ја сам Вас само питао, да ли је пуцао и у ову тројицу или у некога од те тројице, да ли је неко од те тројице после тога давао знаке живота, па овај пуцао у њих?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па, не могу се то сетити, знам да је ове све који су давали знаке живота, да је пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине и оптужени Вујовић и оптужени Вујановић и Ланчужанин и Милојевић и Златар и Драговић и Љубоја сви поричу своје учешће у овим дешавањима на начин који Ви описујете, сви. Не споре да су били на Овчари тада у то неко време, своје време задржавања тамо процењују на пола сата до сат времена укупно, али се ништа није, апсолутно ништа није дешавало, дакле, ево

само у кратким цртама, ово предочавам. Дакле, да ништа од овога што Ви говорите и казујете, није тачно и да се ништа од овога, баш што се тиче њих, није десило на начин како Ви то описујете. Чак Златар тврди да је у то време био на лечењу, да је био повређен, претходно рањен?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не може никако бити. У Негославцима је постојала истурена болница ВМА. Значи најтежи случајеви, значи који су остали без руку, без ногу, веће јаке прострелне ране и остало, они су били из Негославаца депортовани хеликоптерима на ВМА, а ово све што сам рекао, хиљаду посто је тачно. Немогуће да су ти тако људи који су били, да су они сами себе убили. Они су, господине председавајући били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то, него само што је везано за учешће ових.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Били су тамо, хиљаду посто тврдим да су били тамо и да све ово што сам рекао су вршили, хиљаду посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево кажем Вам за Златара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Прошле године рекао сам приликом тога свега пре тога Ђанковић је долазио код мене и уз причу за ово каже Вуја има папир са ВМА да је тамо био на лечењу, каквом лечењу, он је био јер могу да се сетим једне ствари када је рањен господин покојни сада у акцији кад се ишло на «Бошко Буха» насеље у Конгресној школи, тад је био рањен ми другар Јосифовић Милан боксер звани «Гута» тад је тамо био и господин Златар. Били су тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је раније било?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, али сто посто је био, ишао је, шепео је, био је тамо носио је браду, онижег раста значи неке висине можда око 180, маљаве руке. Пре нашег одласка смо се поздравили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре нашег одласка?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У Београд у касарну, значи 24.11. се поздравили у Новој улици када је кренула наша чета. Сто посто је био тамо, не сто посто, хиљаду посто. Нико од њих није био тамо, добро ја гарантујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Топола рекосте био је висок?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Висок, црн око 190 он је био, има једна слика ја мислим кући ми је где заједно иде са Станком Вујановићем нисам је сад понео, али има та слика у «Експрес политици» је изашла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви можда тих дана видели Тополу заједно Тополу и овог новинара Дуловића, да ли су били они у некој комуникацији, је ли било неких сусрета те врсте? Топола и Дуловић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу сад сто посто да тврдим али постоји могућност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас подсетити кад сте саслушавани својевремено у том смислу рекли да је било неке приче између Тополе да је Топола нешто причао Дуловићу сутрадан везано за те догађаје од синоћ? Не сећате се тога? Добро. Само још нешто, знате кад сте саслушавани у истражном поступку, знате кад сте саслушавани од стране полиције у притвору у Новом Саду?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: 18.12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18.12.? Био је тада томе присутан, ко?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: И истражни судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражни судија?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: И мој бранилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш бранилац?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вршен неки притисак на Вас да причате то што сте причали и то што данас причате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Је, ја сам желео да се више изнесе истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је ко претио типа не знам високих затворских казни итд.?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А касније код истражног судије кад сте саслушавани овде у овој згради?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нико ми ништа није претио нормално ја сам желео да изнесем свој исказ да једном истина изађе на видело и нико није вршио на мене притисак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања чланови већа?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Морамо да кренемо од почетка. Рекли сте да сте били са овим новинарем Дуловићем у болници, јел тако 18. новембра, шта се дешавало ту у болници, ко је све био у болници, да ли је било људи испред болнице, ко је био испред болнице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ја сам рекао да је то било 19. било је доста Вуковарчана, ту је била Нада, Станко, Станков отац, Тапало Мирко, било је још људи добровољаца које ја нисам познавао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Је ли било болесника?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ја нисам могао да уђем унутра, ја сам значи био напољу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Испред болнице, нисте улазили ни у једном моменту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам пошто је јединица војне полиције господина Шљиванчанина то опколила, значи ја нисам могао ући унутра, господин Дуловић је имао кредитацију новинара и он је ушао унутра.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А испред болнице, да ли је било неких болесника или неког другог још?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, рекао сам било је преко пута лешеви.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само значи ти лешеви?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: А поред је тога била зграда МУП-а која је била у пламену.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте такође да је тамо био и мајор Шљиванчанин, са ким је он био, или са ким је он разговарао, је ли било неке приче?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, па он је разговарао била је господа, знам да су имали беле комбинеzone, и садашња застава Европске уније.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел сте Ви можда били у близини, да ли сте случајно чули о чему су они причали, да ли знате уопште о чему се водио разговор?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па у вези тих не могу, прошло је доста времена, па не могу знам да има снимак али не могу тачно, прошло је времена, да се сетим тачно речи које су биле.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не знате у вези чега су причали уопште, шта је била тема разговора?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У вези тих болесника који су били у болници, ништа друго.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте такође да сте следећег дана то је значи 20. добили задатак да одете на Овчару, јел тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Када сте дошли тамо да ли је било неког пре Вас, јел већ неко стигао ту или није никог било?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па било је рекао сам била је велика група људи тада били су тамо.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Већ су били тамо кад сте Ви дошли, у том моменту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, били су, а после тога рекао сам накнадно можда пола сата или већ колико су дошли четири војна аутобуса са пуковником Марићем који је био у гардијској бригади, значи у сваком аутобусу су била по два војна полицајца и лица су седела.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ко је давао наредбе да се одложе документа и личне ствари људи који су излазили из аутобуса, да ли знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим, знам да су одбацивали ствари.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел им неко наређивао то или су чисто бацали што су они хтели тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу сад да се сетим, они су одбацивали ствари пошто су били завијени рекао сам имали су те бадем мантиле у те болничке као болничке ствари имали су гипсане руке и то све.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Имали су завоје?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па да завоје су имали на главама сад како се то стручно каже, те као повреде главе и то.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А шта су одлагали, јел су све што су имали код себе и лична документа или само ствари или неке предмете, шта су уствари одлагали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па у кесама, не могу тачно да знам шта је, знам да су одбацивали ствари.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А где су бацали то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па бацали су чим су излазили из аутобуса значи ту с десне стране испред хангара.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: На једном одређеном месту се скупљало?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте да је неко у једном моменту рекао неће ти то више требати приликом одлагања тих ствари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Војновић звани «Ћапало» да више неће то требати и он је купио те ствари, значи ту.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је само он то рекао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, само он.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте знали шта то значи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У ком контексту?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да, у ком контексту је он то рекао то вам више неће требати те личне ствари, да ли сте знали шта то значи? Да ли Вам је претходно нешто речено због чега ће се ствари одбацивати, да ли имате сазнања Ви?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, нисам имао сазнања.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нисте чули да је неко коментарисао да ће се одлагати ствари због нечег и нечег?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Када уопште сазнајете да ће ти људи бити стрељани или шта ће већ бити са њима уопште, у ком моменту Ви сазнајете лично?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па то се причало, то се причало сад временски не могу тачно да кажем, причало се, а приликом доласка, значи трактор који је дошао .

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ – ПЕТРОВИЋ: Да ли пре трактора, то Вас питам, значи да ли у моменту када улази у тај шпалир или када је тамо већ у хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: После тога, после тога.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ – ПЕТРОВИЋ: Кад после? Је ли док су људи у хангару, је ли за то време?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, док је дошло до туче и тога свега, причало се, а сад не могу ја ...

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ – ПЕТРОВИЋ: Не знате ко је то рекао, ко је?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се ја сетим ко је рекао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ – ПЕТРОВИЋ: Нисте Ви непосредно чули да је неко рекао ти људи ће се водити, или неће, или шта ће бити с њима, нисте чули то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам непосредно, него причало се, а не могу сад да се сетим тачно ко је рекао. Знам да сам то што сам рекао да су главну реч тамо водили Мирољуб и Станко, они су били главни за то све.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ – ПЕТРОВИЋ: А кад су улазили ови људи у хангар да их туку, како сте рекли, зашто су их тукли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па вероватно из револта, пошто је свако неко изгубио свог драгог и остало, пријатеља.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Кога су тукли, све редом или неког одређеног?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па, све редом су тукли.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ – ПЕТРОВИЋ: Све који су се налазили ту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, који су се налазили унутра.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ – ПЕТРОВИЋ: Реците ми ово, када је дошло до стрељања, ко је људе убацивао у рупе? Они су падали сами?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Падали су значи, следећи који су излазили из приколице, значи они су изимали и вукли су те који су из претходне туре били ту, пали, стрељани, како су лежали, они су их увлачили у рупу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ – ПЕТРОВИЋ: И следећи су значи стајали на том истом месту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ – ПЕТРОВИЋ: Колико је људи убијено испред хангара ово што сте рекли да су их заклали, колико је укупно, да ли знате људи заклано?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Испред хангара?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ ПЕТРОВИЋ: Испред.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Испред хангара ја сам рекао да сам ја одвео троје, Нада Калаба једног – четири и да задњу групу између 30 и 40, ово што је остало, испред хангара и Ружица Маркобашић.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ – ПЕТРОВИЋ: А да ли знате ти остали, који су стрељани испред хангара, јесу ли они однешени у рупу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не знам, када сам ја отишао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ – ПЕТРОВИЋ: Шта је било с њима не знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ – ПЕТРОВИЋ: Не знате, ни на који начин, а ови које сте Ви заклали, што кажете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам ја, извињавам се, никог заклао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ – ПЕТРОВИЋ: Не, ови људи из хангара, у које сте Ви, извињавам се, пуцали? Шта је с њима било, где су они после тога остали, ту испред хангара или негде другде?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Остали су преко, ту су биле ископане неке, рупе су биле ископане, ја мислим од артеријског оруђа.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ – ПЕТРОВИЋ: Испред хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ – ПЕТРОВИЋ: Ту у близини негде?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, преко, значи, поред пута, значи, неких 7-8 метара од хангара, значи колико је пут, асфалтни пут је био до уласка у хангар неких можда 6-7 метара, и онда је поред ту била њива. Ту је била та ископана рупа.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А јел неко однео те људе онда до те рупе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не знате Ви, после тога када сте пуцали, Ви не знате шта је било даље с њима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не знам, јер сам ја после тога, рекао сам, отишао и не знам шта је било с њима, даље ко је њих преносио, не знам стварно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нисте видели ни за ову жену која је, такође, убијена, шта је било са њом, да ли је неко њу пренео?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А да ли је била још нека жена сем ове која је убијена? Да ли сте видели Ви да је било, било испред?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу се сетити, не могу се сетити, ја знам да је само била Ружа Маркобашић, била је изражено трудна и да је била ударана и шутирана, не могу се сетити да ли је било још жена.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Реците ми, рекли сте да је била Нада Калаба ту, је ли тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Колико дуго је она била ту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Она је била ту од кажем, била је временски, била је доста, она је остала и после мене.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли знате шта је она радила? Шта је она радила пошто је ту била сво време које сте Ви објаснили, шта је радила за то време, гледала или нешто, шта је она радила, улазила у хангар, излазила?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па, улазила је и она тамо, шта, гледала је, ударала је она тог свог шефа што је рекла да ли је то шеф или није, ја сам извео, помогао да изађе напоље, и она га је преко одвела, понела је жути шушкавац и то онај колико се могу сетити већ, имала обучену браон јакницу и црне панталоне, колико се могу сетити, јер смо ми били у њеном стану, у њеној кући спавали смо тамо, био нам је

штаб. Значи, улази се равно у кућу, то је кућа са поткровљем, значи, лево је био, право је мала кухињица, а лево је био регал или неки шанк и ту је кревет где смо спавали, а тамо, у другом дворишту, у истом дворишту мало лево је била кућа, исто једна њихова.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Зашто се Ви то урадили, зашто сте ове људе, да кажем, убили? Је ли Вас неко натерао, је ли Вам наредио неко, је ли сте то осетили да морате урадити?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не, рекао ми је Станко да сам се извлачио.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То смо чули.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Значи ја сам се бојао за свој живот.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Је ли сте схватили као неку наредбу или сте урадили добровољно или сте били у страху, зашто сте Ви убили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не добровољно, бојао сам се за свој живот, ја сам тамо био најмлађи, ја сам био дете тамо и бојао сам се за свој живот. Мрак је био, први пут сам тамо био, ко би одговарао за мене – нико.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је било неког алкохола или тако некако, да ли су људи били у неком стању? Да ли сте видели?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ја нисам видео, ја нисам видео да се пије неки алкохол.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте Ви конзумирали алкохол тог дана, те вечери?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро, хвала.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Када сте рекли да су заробљеници пре уласка у хангар одбацивали своје ствари, да ли Ви знате шта је било са тим стварима, да ли сте уопште чули или видели шта је са тим стварима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не знам, биле су, бацане су, као што сам рекао, с десне стране.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А не знате шта је било с тим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не знам, то шта је било.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли сте видели је ли неко претресао те заробљенике?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се ја сећам, не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Реците ми, у том шпалиру, ко је све био? Да ли су били војници, добровољци, територијалци или сви?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам већ рекао, Мићо Ђанковић ...

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Не, не, не говорим по имену, него уопштено реците?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам се госпођо судија, сви смо ми били у униформама, сада ако нешто не знам како у ком контексту Вас интересује, сви су тукли .

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Значи било је и једних и других?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па сви су тукли то, било је ту доста људи, било је још људи којих ја не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Добро. Реците ми, за улазак у хангар, рекли сте да је могао свако да уђе у хангар?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли је неко покушао неког од заробљеника да спаси, да изведе их хангара? Да ли сте Ви видели, да ли је неко неког издвојио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја нисам видео, ко је могао, једино који су били, што ја кажем, главни и могао је само Мирољуб, Станко, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А да ли сте Ви видели да ли је неко извео некога?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, не. Прошло је дуго времена, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Сада ми реците, да ли је неко одржавао ред у хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У ком контексту ред?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли је било некога ко је ипак одржавао неки ред или како су били заробљеници смештени, јесте видели, где су се налазили, постројени, седели, стајали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Значи како је тај хангар, били су с леве и десне стране, има који су седели и који су лежали и стајали су уза зид, прошло је времена, не могу да се сетим баш сваког детаља, али су били у хангару, знам да је било сламе, да је било светло и да су сви добијали батине, да је дошло до иживљавања и свега.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Рекли сте да сте отишли на Овчару по наређењу Радића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Када су се враћали, када су се вратили Видачек и Ђанковић, због чега се Ви нисте вратили са њима, са Овчаре када су кренули, зашто Ви нисте кренули, иако сте дошли са њима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да смо отишли ја и Видачек са Овчаре заједно, али нисам рекао са Ђанковићем, не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Са ким сте дошли на Овчару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Са покојним Мићом Ђанковићем, са Видачком и ја смо дошли колима.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Е сад Вас ја питам, зашто се нисте вратили са њима, када су се они вратили одмах, Ви сте рекли да је дошло до неког сукоба?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Дошло је до сукоба између Мирољуба и мајора Вукашиновића.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: И шта се дешава после?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: После тога нисам имао ситуацију никакву да вратим, пао је мрак, мрак пада у пола пет, први пут сам тамо, како да се вратим, а Мића Ђанковић није хтео да ме вози.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања?

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Рекао је да је тамо код хангара извео три лица, под каквим околностима лишио их живота на начин који је описао, па због чега је престао са тиме, како је дошло до тога да прекине са пуцањем на њих? Значи, лишио је живота тројицу, зашто сад престаје, шта се дешава?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па, пришао је Ђанковић и узео је «шкорпион» и рекао, могу да се изразим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, реците онако како је било по Вашем сећању?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: «Који ти је курац, шта то радиш ту» и вратио је «шкорпион» Станку.

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Који Ђанковић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Мирослав, који се пре презивао Перошевић, а сада се презива Ђанковић.

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ту код хангара, да ли је Мирко Војиновић Тапало некога изводио, лишавао живота или нешто слично?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па, јесте извео је када сам ја извео прво лице, извео је он једно лице напоље и пуцао му у главу, то што сам дао, па се нисам сад сетио приликом давања, и такође и још једно лице. Извињавам се, може још воде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам се, можете дати још воде, суше ми се уста?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Пре него што је давао исказ као сведок тамо у лето прошле године, да ли је разговарао том приликом у том локалу код новосадског суда са Мугоша Гораном Куштром и о чему?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па јесте, разговарали смо, како се зове, када је он давао изјаву, то ја мислим да је било 01. августа, он је рекао да је све свалио на господина Шљиванчанина, ако му не упали то, да има папир са ВМА.

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Какав папир са ВМА, о чему?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не знам, да је ваљда био тамо на лечењу, не знам нисам сигуран, само то рекао.

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ко?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Господин Мугоша, Куштро.

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ви сте му, председниче, предочили део исказа из истраге где говори о томе да је Топола причао новинару шта се дешавало један дан пре тога на Овчари, да ли зна нешто о томе или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и он се тога, очигледно, не сећа. Тако је рекао.

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Немам више питања.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам се господине председавајући, може ли да се прекине данас моје сведочење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да се прекине, не осећам се добро, суше ми се уста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, попите воде мало. Је ли боље?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па мало, али нешто ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања, пуномоћници оштећених?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок сарадник је рекао нешто о свађи која је претходила смени Јакшића и да је он то чуо, али није рекао ни један детаљ о чему су се свађали, како је та свађа изгледала, а рекао је да је чуо то из дворишта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте шта пуномоћник тражи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ја сам рекао да сам био испред врата штаба где је дошло до свађе између Мирољуба и господина Јакшића, па ради лошег напредовања нашег, на правцу Нове улице и тог дела насеља, слабо напредовање, значи, дошло је до великих губитака у техници, људству и то и да се господин Јакшић мирно повукао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте још нешто запамтили из тог сукоба?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, колико се ја сећам, није било никакве писмене наредбе, знам да је после тога Мирољуб био командант ТО, до његовог рањавања, где га је после замењивао Ђанковић Мирослав, а неколико дана пре ослобођења Вуковара, који је званично ослобођен 18., Мирољуба је са ВМА довео капетан Радић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли, то смо разумели.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А код овог претресања, колегинице су питале неке ствари које сам хтео ја да питам, ја бих само питао, да ли су они одбацивали ствари можда на неко шаторско крило или тако нешто?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим, а знам да је одбачено како је аутобус стајао с десне стране, да су ту била лична документа, знам да су ту биле неке кесе, не могу пошто нисам ја гледао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па њега је капетан Радић послао да ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро рекао је, то знате.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Капетан Радић, рекао је, да га је послао да провери неке приче о томе да територијаци хоће да преузму заробљенике. Да ли зна ко је те приче причао и какве су то приче?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу пошто се то десило испред штаба у Новој улици, не могу ја да кажем ништа.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи, не знате ништа о тим причама да они хоће ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу, јер сам добио само од капетана Радића да идем тамо.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он и говори нешто о свађи неког мајора Вукашиновића и ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Мајора Вукашиновића и ...?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И Вујовића, ја само питам, да ли је то било после те прве туре?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Када је отишла прва тура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро објаснио је то.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како сам ја разумео, био је шпалир и он је детаљно описао како су тучени људи у шпалиру, а да ли су тучени и у хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је то било после тог шпалира, је ли су исти ти људи улазили у хангар?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па могао је да уђе ко је год хтео да туче, значи била је велика руља људи, 200,300,500, нисам могао ја да кажем, како да Вам објасним, да бројим, било је пуно људи, Вуковарчана, добровољаца, територијалаца, сви су били под униформама.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок сарадник у својој изјави каже да је добио задатак од капетана Радића да оде на Овчару да провери ту информацију о евентуалном стрељању заробљеника који су тамо одведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не стрељани, не, није тако рекао. О преузимању.

НАТАША КАНДИЋ: О преузимању, извините. Да ли су тамо већ били одведени 19. неки заробљеници, када он тако каже, значи као да су дефинитивно тамо неки већ одведени?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, ја сам рекао, 20. А 19. сам био испред болнице, где је била опкољена од стране господина мајора Шљиванчанина, а ја не знам, где је ко шта одведен, знам да је део људи, били када су излазили људи из подрума, део људи вожен у Велепромет, а ја сам само 20. први и задњи пут био, значи 20. сам био на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дошли сте пре њих, ако сам добро схватио, једно пола сата пре њих?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Има аутобуса који су дошли, четири аутобуса војна са војним таблицама где је у аутобусу било то што сам рекао, нисам никада пре тога био на Овчари, ни после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведок чуо ко је и када је ископрана та рупа, када је она припремљена?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа у том смислу нисте чули?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, па нисам ништа чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли овај сведок може да нам каже да ли познаје неку тетку Радојку?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не познајем никакву тетку Радојку. Била је прича пре давања мог исказа, господин Милојевић ме је водио и причао да смо били заједно на вечери Камени, Цеца, ја, капетан Радић, војник Видачек, која је кућа две улице ниже. Ја прво ту уопште жену не знам, то је све било док ми је био адвокат господин Калањ, а после тога, сам променио адвоката.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли та особа, та жена постоји?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја не знам, можда је она измишљена, не могу да тврдим, а сто посто гарантујем да вечере није било.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сведок може да нам каже када се вечери вратио око 11 сати, шта ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао, нисам прецизирао, рекао сам можда је било 11, 12, 1.

НАТАША КАНДИЋ: Помиње да је тамо био Цеца Драговић.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, не, био колико се сећам, био је господин Милојевић, звани «Кинез» или «Кина».

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је видео Каменог негде, да ли је видео неког још другог?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било састанка уобичајеног команданата чета?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је то, питали смо то.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У ком контексту? Било је на том нашем правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него те вечери код капетана Радића, то је питање, изузев Милојевића, то сам Вас и ја питао, рекли сте да никог другог није било?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Није никог било.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је следећег јутра било уобичајеног састанка команданата чета?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ја мислим да није, уствари, није било код мајора, није се ишло код мајора Тешића.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте ви чули када је мајор Тешић сазнао шта се догодило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А немојте то, то је већ јако далеко.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, онда питање: када је он после Овчаре, после значи када се вратио, када је први пут и где је видео мајора Тешића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Видео сам га 22., видео сам га све време када смо били у касарни, он је био мој командант батаљона који је био лоциран, јер смо били на Топчидеру, то је био први ударни батаљон, значи 3795 минус 4.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је мајор Тешић био на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико ја знам, не.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, да ли је тог, следећег дана, значи 21. до његовог одласка 24., да ли се причало неформално и да ли зна да ли је било неког званичног састанка у вези са догађајима на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: 21. не, нисам упућен, не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте ви у јединици причали о томе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па нисам, ја сам само био обезбеђење капетана Радића, нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, да ли сте са, да ли је са капетаном Радићем после он што га је упознао, разговарао о томе, да ли га је капетан Радић нешто питао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Мене?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ја сам рекао то што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након тога, те вечери, наредних дана, неке приче, додатних објашњења, појашњења, ништа више?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не нико ништа, то до после скидања, имате ту војну књижицу, ту сам је понео, значи до мог скидања, ништа, пошто нисам користио редовни, имам 17 дана редовнога, 2 дана сам, имам 4 дана што сам дао крв и 10 дана пошто је свима као било скраћење, 10 дана сам добио наградно скраћење и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је, кога је осим капетана Радића од те вечери када се вратио до напуштања Вуковара, кога је видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како у ком смислу, кога је видео?

НАТАША КАНДИЋ: У смислу, да ли је видео само колеге из своје јединице, значи оне који су били у војсци, да ли неког од команданата, шта се догађа од 20. увече до 24.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су активности јединице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ја сам рекао да су се скупљала материјално-техничка добра, пошто се то ишли по улицама, значи, биле су уличне борбе. Поред нас на том правцу, је био капетан Зиројевић Зоран. На другом делу, ко је био, командир друге чете, прве чете био је капетан Бојковски Саша или сада је променио презиме у Бојковић. Он је носио бркове и то, а капетан Зиројевић је висок неких 190, крупан, јак и била је једна чета, како се зове, у оквиру батаљона где су били бесезајни топови, где је био поручник Копчић, колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радила Ваша јединица, конкретно, то је суштина питања, па шта је радила Ваша јединица та три дана, четири дана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Спремали смо опрему, како се зове, пошто су камиони били нам у Негославцима, долазили су камиони, купило се то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Материјално-техничка средства се купила и припремала?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да се креће, бригада се враћа у касарну у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали пуномоћници? Немају питања? Браниоци?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Од кога је сведок чуо да су Мирољуб, Станко, Јовица Кресовић добили милион динара, у то време милион марака, да се склоне она ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво, да ли је то чуо?

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: То је његов исказ, молим Вас, од 02.02. у својству сведока сарадника, стр. 8, четврти пасус одоздо, да је после пар година чуо да су наводно Мирољуб, Станко и Јовица Кресовић добили тај милион динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, моја интервенција је била у том смислу, што он данас о томе није говорио, па због тога, да га питамо, прво да ли је чуо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Причало се, а не могу ја сад да тврдим то, ја кажем да се причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас бранилац пита, можете ли да се сетите од кога сте Ви чули то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: По казивању сведока сарадника ту су главни, како је он то рекао, алфа и омега били Станко и Мирољуб, откуд Јовица Кресовић у целој тој причи? Да ли има сазнања откуд Јовица Кресовић баш је око тога ангажован?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Било је ту доста ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је била прича да је и он био међу тим који су добили те новце?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То је била, да прича пре доласка ваљда овог Жака Клајна, сада ја не знам то, тако сам чуо, не могу, нисам, не могу да тврдим то.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли сведок може прецизније да одреди време смене између Јакшића и Вујовића на тој командној улози команданта те, прецизније временски?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам отприлике када смо дошли, значи 15 до 20 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након што сте дошли, то сте рекли, бранилац Вас пита да ли би то могли прецизније лоцирати?

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Октобар, новембар, децембар?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао, како се зове, стигли смо у септембру-октобар, значи у Вуковар смо стигли два-три дана, то значи, 01., 02., 03., значи не знам тачно датум, 20 дана је прошло, не могу, дуг је временски период да тачно тврдим.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Дакле, да ли је до смене по сведоку, дошло између само њих двојице или је у тој смени учествовао и мајор Тешић, јер он помиње да се то дешавало ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па рекао је, то је објаснио да је мајор Тешић био тај који је извршио ту смену.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, али не знам да ли је била каква писмена наредба или је то било. Ја сам био испред врата тамо у штабу.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Сведок помиње да је имао пушку, како се зове, «бровинг», да је нашао у Вуковару. Када је нашао он ту пушку?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам, после ослобођења, кад смо извлачили људе из подрума, из атомског склоништа којих је било на Олајници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Насеље Олајница?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, насеље Олајница, тамо је било атомско склониште и онда смо те превозили у Велепромет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, после 18., значи тачно 18.?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: 18., значи када је било ослобођење, значи, ми смо после превозили тамо у Велепромет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај дан сте и нашли ту пушку «бровинг»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли сведок може да каже које је редовно наоружање задужио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Аутоматску пушку.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Са калибром?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Калибар 7,62 АП са преклапајућим кундаком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онај «калашњиков»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Аутоматска пушка, да, наша да.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Сведоку, колико сам ја схватио, заглавила се муниција приликом ликвидације на Овчари. Да ли је то тачно?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, заглавио ми се један патрон и ја сам се повукао.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли може да каже који патрон се заглавио, први, други, трећи, пети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је први.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Први.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Где је сведок задужио ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Молим вас, испалио је, испалио је ...

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Један, ја сам испалио један ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И заглавио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: ...сам се и више изашао сам из стрељачког строја и више нисам пуцао, то сам изјавио.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли сведок може да определи, каже где је задужио ту муницију за «бровинг»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: За «бровинг»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па то је ловачко наоружање, било је свугде, није се задужило, било је господине, одбачено оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одбачено оружје. Али Вас бранилац основано пита, нашли сте оружје, носите оружје које не дужите и сада откуд Вам муниција за то оружје?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па било је одбачено поред, било је ту, значи одбачена је пушка и било је ту и муниције и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли сте том приликом узели и муницију за то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, узео сам можда је било 10-15 тих патрона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Патрона, разумем.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Можемо мало ближе да определи то наоружање, тај «бровинг», његово пуњење, пражњење, тај механизам аутоматског деловања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полуаутоматског.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Полуаутоматског, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте шта вас пита адвокат?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па разумем, то је значи пушка која је имала, браон пушка, дужу је цев имала, значи, пунила се од доле, магацин пет метака и репетира се онда све то колико се сећам, убади патрон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај магацин у облику цеви испод ове главне цеви па се напуни или у облику сандука који иде уз ту цев?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У дужину, у дужину, значи има дужу цев, одатле се испљује и ова кратка, није то, али се пуни доле на исто, мислите није као пумпарица, да се помера, него се помера овако, значи прстом мора се натезати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Има магацин или нема магацин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има магацин сандучастии или у ту краћу цев улазе патроне?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У краћу цев улазе, у ту краћу цев.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Који је тај механизам полуаутоматског окидања на тој пушци, како он изгледа?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да се натегне, не могу ја да знам, нисам је расклапао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, ако је полуаутоматско, онда ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Једном се нагегне ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пуца се појединачно?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он избацује претходну патрону?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, заглавила је чаура, ја сам се повукао напоље и више нисам пуцао, када сам отишао у другој тури.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Је ли избацила прву чауру?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, заглавила се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та чаура се заглавила, да, да, заглавила се.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Када се враћа са Грабова на Овчару, у магацину када му Станко даје «шкорпион», како то он објашњава, да ли он још увек има ту пушку?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Била је пушка, да код мене, док се нисам вратио са Овчаре.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Сведок говори да се војна полиција, односно полиција војна која је била присутна на Овчари, обезбеђењу 15-20 војних полицајаца, повукла. Да ли може одредити време њиховог повлачења у смислу сатнице, доба дана, ако имамо у виду да се он повукао са Овчаре, негде да ли 11,12, 1 сат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете шта Вас пита бранилац?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Разумем, ја сам рекао када је дошло до свађе, значи када је отишла прва група по доласку значи мајора Вукашиновића, значи, то је

можда могло бити, пола пет, тад је већ пао мрак, значи док је дошла свађа, можда 20 минута, не могу тачно да тврдим, одужило се временски, они су се повукли одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то можда било око пет поподне?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу ја сада да тврдим, нисам имао сат код себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био мрак?

СВЕДОК САРАДНИК: Да, био је мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је мрак?

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Значи негде око 5 сати. Да ли је сведоку познато, обзиром да је он, ипак, сведок са овим статусом сведока сарадника, да је имао ту привилегију да буде упознаван са документима од стране оних који су му спремали тај статус, пре свега, мислим на полицију, да ли је, дакле, сведок, молим Вас, молим Вас, судија дозволите, да ли сведок има сазнања, да постоје писани документи из којих се јасно види да је војна полиција повучена увече у 22 сата. Да ли сведок има тих сазнања?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Дакле, он и даље остаје при овој тврдњи за 17 сати?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли је сведок имао сазнања да је оптужени Вујовић дао исказ тужиоцу популарно названом Хашком тужиоцу прошле године, негде у јануару 2003. године?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па јесам био сам упознат, долазио је код господина Милојевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па господина Вујовић Мирољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Он је долазио тамо и онда су тамо ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви то знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Звали су ме, пошто је мени господин Милојевић рекао, ваљда је почео фељтон да излази, да сам ја заштићени сведок и почео је да врши притисак на мене, а шта је давао господин Вујовић у Хагу, ја не знам, само знам да господин Вујовић је био командант штаба ТО.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Молим Вас судија, очигледно говоримо о два различита времена. Ја говорим о времену јануар 2003. године.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли је имао сазнања да је Вујовић и кад је његово прво сазнање да је Вујовић био сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су то Вас звали код Милојевића, ту је био и Вујовић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па то је било после, у време «Сабље».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време «Сабље»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па да.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Вујовић је тада у притвору, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време «Сабље»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У време «Сабље»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви хоћете да кажете да у време «Сабље» сте се састали Ви, Мирољуб Вујовић код Милојевића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Али ја не знам када је он давао изјаву, не знам је ли давао, шта је он, откуд ја знам.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: А да ли Ви знате, да ли је Вујовић ухапшен 20. марта 2003. године?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли можете логички повезати, дати објашњење, какве су временске прилике, дозволите ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте то браниоче.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ухапшен 04.11.2003., е толико знам.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Нисам Вас чуо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам био приведен, и то.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Када сте Ви били приведени? Ви сте имали небројено контаката, када је сведок имао контакте, договоре, разговоре са овлашћеним лицима, службеним лицима МУП-а Републике Србије, пре и за време вођења кривичног поступка према оптуженом Вујовићу, дакле оптужница 1?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете шта Вас пита бранилац? Не?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам имао само контакте када су били ови колеге из УБОПОК-а, када ми је било прећено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам је?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нада долазила и слагала ми причу шта ја треба да кажем и после тога нисмо се видели све до 18.12. тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи имали сте тада?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У истражном затвору у Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита, да ли је било још тих контаката?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Ја нећу о исказу Кинеза, мислим да је то и некоректно, уосталом ту су и браниоци господина Милојевића, само још једну ствар дозволите, Председниче већа. Први пут данас у односу на ову изјаву коју је дао у својству сведока сарадника, овај сведок каже помиње да је Мирољуб заједно са Станком наредио да се затвореници стављају у трактор и даље возе на Грабово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, то је тачно.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли је неко накнадно сећање његово?

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ја се извињавам, 18.12. исто то говори, у исказу том од 18.12. страна 2, трећи пасус одоздо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, ово што бранилац каже је тачно, да сте Ви приликом саслушања у истражном поступку 02.02.2004. године, само говорили

како је Станко наредио и прву туру и другу туру, наређивао ко ће да улази у приколицу, да улазе «пичке усташке» итд.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам Станко и Мирољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам Станко и Мирољуб. Има на страни, и данас сам рекао, да су наређивали Станко и Мирољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас сте то рекли.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Исто сам дао и пред истражним судијом и питао ме господин Заклан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ви сте ме питали то тад, ...

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Молим Вас, молим Вас, судија да отклонимо те ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: На страни 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево управо ја то тражим.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Пасус први, други, трећи, четврти, пети, трећи ред одозго, пасус пети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стоји управо овако: негде око 16,30 часова видео сам да испред хангара довежен трактор црвене боје са приколицом «Змајевка», била цирада са арњевима, а са задње стране су биле металне степенице преко којих се улазило у приколицу. Станко је наредио да у приколицу уђе прва група од 25 или 30 заробљеника, говорећи «улазите пичке, усташке». Нема Мирољуба. Касније ћете Ви опет рећи, за другу туру, је такође, Станко наредио да се увари друга тура итд. Дакле, то је тако записнички констатовано, господине, па бих у том смислу тражио објашњење. Данас сте рекли, да и Станко и Мирољуб, па Вас питам, ако добро схватам, Ви тврдите да сте и тада истражном судији рекли да су били и Станко и Мирољуб ти који су наређивали то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, и да је Станко рекао и Мирољуб, ја сам рекао били су главни и они су наређивали, а прву туру је рекао то, значи изјавио сам код истражног судије 02.фебруара, значи изјавио.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли Ви овај записник од 02.02.2004. признајете за свој записник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не, не, немојте, признавао, не признавао, то је овом већу небитно.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли је сведок сарадник број 2 био на Овчари када је био мајор Вукашиновић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да је био отишао са првом групом.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: У време доласка мајора Вукашиновића, да ли је сведок сарадник број 2 на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и поновио сад.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Нисам ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, отишао је са првом групом, а ови су дошли ...

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Тек са трећом.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, браниоци?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Каже да су били Станко и Мирољуб главни и каже да су главни зато што су били главни у Вуковару, па су према томе, закључује сведок, били главни и на Овчари. У истрази, пред истражним судијом говори да је наређење издавао Станко, то сте исто гледали председниче већа и мој колега бранилац. Сада говори да је Мирољуб издавао наредбе, накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Мирољуб?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: И Мирољуб Вујовић. Тада уопште не спомиње, после тога, молим Вас да питате сведока сарадника, је ли видео, је ли чуо неку наредбу да је издао Мирољуб Вујовић и какву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање браниоца?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, када ја сам рекао, када је дошао трактор и сад опет понављам, значи издали су наредбе Станко и Мирољуб били главни, а Станко је рекао «улазите пичке усташке», али њих двојица су били, Мирољуб је био командант, Станко је био његов заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита, да је Мирољуб нешто говорио, а да сте Ви то чули?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Неке речи да ли је говорио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, браниоче. Рекли сте за Станка, Станко је рекао тачно то и то и користите врло прецизне термине, па Вас бранилац пита, да ли сте чули и шта конкретно да је изјавио, наредио, изговорио Вујовић?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Реците?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Реците?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, браниоче, браниоче, молим Вас немојте, нећемо тако да комуницирамо.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Извињавам се председниче већа. А другачије не може, изгледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоку је објашњено шта све ...

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Он тврди нешто па нека објасни то онда.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам и даље стојим рекао, не знам да ли није ушло, да су Мирољуб и Станко издавали команде за прву групу, да је Станко рекао: «улазите» значи, одабирање људи, ја сад то спомињем сто пута, јер је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То разумемо, то разумемо, питање је само следеће: Да ли сте чули да је што рекао Мирољуб, Станко је рекао ово, кажете и Мирољуб је командовао, какве су то команде биле, шта сте чули?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли је чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа друго, ако сте чули?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: И да ли је видео уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, ако можете да се сетите?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Не може каже да се сети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: И молио бих ако може да се прекине моје, пошто нисам у стању да дајем.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Противим се.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја бих Вас замолио, господине председавајући, јер ми се уста суше и то.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Да добије нове инструкције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, молим Вас, немојте, браниоче.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мораћу да Вас опоменем, ово је већ друга непримерена упадица, ја ћу морати овом приликом да Вас опоменем.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Повлачим реч, повлачим реч.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја се не осећам добро, значи, рекао сам, имао сам грип, ако може да, не могу даље да наставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете сада да наставите?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, не могу да наставим за данас. Ја бих Вас замолио ако постоји могућност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам, не одајете ми утисак некога ко је болестан, ко има такве неке проблеме.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Сутра, нисам ја рекао, како се зове, да се одложи за данас, ја нисам рекао за то, можете сутра, када Ви имате слободан термин да закажете, стварно се данас не осећам више добро да бих наставио своје сведочење. Ако постоји могућност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направићемо паузу од 20 минута. Господине, молим?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Мораћемо и ми постављати питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, наравно, направићемо паузу од 20 минута.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам се, могу ли ја негде да...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позваћемо затворског лекара да дође да Вас погледа, да видимо о чему се ради, да ли Вам се може што помоћи, разумете, па ћемо након тога, да видимо да ли ћемо са Вама наставити данас, да ли је у питању само премор, замор, све оно што прати овај претрес или није. Двадесет минута паузе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настављено у 14,10. Да ли се то редови проређују или су, дајте Снежана, видите шта је са пуномоћницима оштећених и браниоцима који ту нису, не можемо овако наставити. Молим?

АДВ.ЉУБОМИР АПРО: Колега Левајац се извинио, има неких обавеза неодложних, па ћу га ја онда заменити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Колега Вујин је напустио раније, али на почетку нисте констатовали моје присуство овде и да не би било да оптужени Војновић нема браниоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви сте ту све време, то није спорно.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Али нисте констатовали моје присуство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славиша Продановић?

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Да, па да не би испало да нема браниоца, примедба је у том смислу. Хвала.

Председник већа констатује да је све време претреса присутан и бранилац, адв. Славиша Продановић, да је одсутан бранилац адв. Левајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су ови, Јелушић, Ђурђевић, нисте их видели тамо? Добро да видимо, уосталом, не морамо ни чекати, зависи од тога шта ће нам рећи сада сведок сарадник број 1. Господине, направили смо ову паузу да бисте се Ви освежили, да бисте се мало одморили, разумемо Ви сте у задњем наврату провели за тим пултом стојећи сат и 45 минута.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Осећам се, господине председавајући малаксало, ако може да се то одложи за сутра, нисам у стању да наставим своје даље сведочење. Уста ми се суше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И поред ове паузе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не вреди, ипак не могу, да се силим, наставићемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисмо успели да обезбедимо ни присуство лекара који би Вас евентуално погледао, пружио какву помоћ, уколико је она неопходна, али, добро, разумемо и ове разлоге.

Председник већа издаје

НАРЕДБУ

Да се главни претрес прекине, а наставиће се 01.09.2004. године, према раније одређеном распореду, са почетком у 9,30 сати у истој судници, што на знање узимају сви присутни као и сведок сарадник, дакле, наставићемо са Вашим саслушањем сутра у 9,30 сати.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

